

WIADOMOŚCI IWIERZYCKIE

1 (62)
2017

KWARTALNIK

Cena: 2 zł
(5% VAT)

ISSN 1730-4571

IWIERZYCE * SIELEC * OLCHOWA * NOCKOWA * BĘDZIENICA * WIŚNIOWA * BYSTRZYCA * OLIMPÓW * WIERCANY

*Szanowni Mieszkańcy Gminy Iwierzycy.
Z okazji Świąt Zmartwychwstania Pańskiego,
w imieniu własnym, Rady Gminy
oraz pracowników Urzędu Gminy,
życzymy wszystkim mieszkańcom
zdrowych, pogodnych Świąt Wielkanocnych,
przepełnionych wiarą, nadzieją i miłością,
serdecznych spotkań w gronie rodziny
i wśród przyjaciół
oraz wesołego „Alleluja”.*

Przewodniczący Rady Gminy
Ryszard Pazdan

Wójt Gminy Iwierzycy
Bogusław Mucha

INWESTYCJE 2016

Droga Iwierzycze-Zarzeczce i Nockowa-Wiśniowa - widok obok cmentarza

Droga na Bieńka w Sielcu

Droga na Franczyka w Iwierzycach

Droga na Zagorzyce w Sielcu

Droga Nockowa-Wiśniowa w Wiśniowej

Nadbudowa sali gimnastycznej wraz ze zmianą konstrukcji dachu przy SP w Bystrzycy

Wyremontowany plac z dojazdem oraz płytka odbojowa przy SP w Iwierzycach

Droga Olimpów-Wiercany Brzeźnik

Utworzony rów obok kościoła i organistówki w Nockowej

Zajezdnia autobusowa oraz chodnik obok kościoła w Nockowej

Drodzy Czytelnicy, Szanowni Mieszkańcy Gminy Iwierzycy

W związku z tym, że „Wiadomości Iwierzyckie” ukazują się co kwartał, dopiero teraz możemy całkowicie podsumować i ocenić 2016 rok. Był to rok niezwykle udany dla Samorządu Gminy Iwierzycy.

W telegraficznym skrócie przypomnę, że wykonaliśmy kilka kilometrów nowych dróg, odwodniliśmy budynek Szkoły Podstawowej w Bystrzycy, zaadaptowaliśmy część budynku starego przedszkola w Iwierzycach na mieszkanie socjalne, uczestniczyliśmy w kilku projektach, w ramach których otrzymaliśmy dofinansowanie zadań inwestycyjnych.

Łącznie do budżetu pozyskaliśmy z zewnątrz kwotę 1,5 mln zł, sami z własnego również na wydatki majątkowe przeznaczyliśmy 1,5 mln zł, co łącznie dało kwotę prawie 3 mln zł na inwestycje.

Biorąc pod uwagę wielkość budżetu Gminy Iwierzycy i jego obciążenia obowiązkowymi zadaniami własnymi, jak chociażby szkolnictwem czy opieką społeczną, był to duży wysiłek ekonomiczny.

Pełna lista zrealizowanych przez Gminę Iwierzycy zadań w 2016 roku znajduje się również w tym numerze „Wiadomości Iwierzyckich” i zachęcam do jej przeglądnięcia.

Nadto należy zaznaczyć, że również w 2016 roku spłaciliśmy kwotę 890 tys. zł tytułem wcześniej zaciągniętych kredytów.

W 2016 roku w sferze działań projektowych skupiliśmy się na kontynuacji projektu modernizacji wodociągu gminnego, rozbudowy infrastruktury technicznej na oczyszczalni

ścieków w Iwierzycach oraz budowy punktu zbiórki segregowanych odpadów komunalnych, również przy Zakładzie Wodno-Kanalizacyjnym. Te projekty zostaną zakończone w 2017 roku i złożymy wnioski o dofinansowanie ich wykonania.

Już wiemy, że złożony w ubiegłym roku wniosek o dofinansowanie budowy kanalizacji w Olchowej został rozpatrzony pozytywnie, w połowie 2017 roku rozpocznie się budowa sieci kanalizacyjnej w tej miejscowości.

Planujemy też w 2017 roku szereg inwestycji drogowych na terenie gminy oraz małe remonty budynków. Jak co roku w maju zostanie przeprowadzony remont nawierzchni bitumicznych, a w ramach funduszu sołeckiego, już rozpoczęliśmy wywóz kamienia na drogi.

W I kwartale 2017 roku uczestniczyłem w zebraniach sprawozdawczych jednostek OSP z terenu gminy.

Zgodnie z zapowiedzią razem z pracownikami Urzędu Gminy przygotowany został dla Państwa wykaz wykonanych inwestycji i programów, w których uczestniczyła gmina, jak też podsumowany statystycznie rok 2016.

Z informacji z ubiegłego roku wiem, że ten cykliczny dział statystyczny został przyjęty przychylnie i mam nadzieję, że tak samo będzie i w tym roku.

Zapraszam do lektury.

Wójt Gminy Iwierzycy
Bogusław Mucha

STATYSTYKA

I. Sprawy obywatelskie

Mieszkańcy stale zameldowani – 7 711 osoby.

Mieszkańcy czasowo zameldowani – 69 osób.

W 2016 roku na terenie Gminy Iwierzycy urodziło się 88 dzieci w tym: 48 dziewczynek i 40 chłopców.

W 2016 roku na terenie Gminy Iwierzycy zmarło 60 osób z czego 28 kobiet i 32 mężczyzn.

W 2016 roku 104 mieszkańców Gminy Iwierzycy wstąpiło w związek małżeński, zawierając na terenie Gminy 44 śluby z czego 6 ślubów w USC Iwierzycy i 38 w Parafiach Rzymskokatolickich na terenie Gminy.

Pozostałe śluby zostały zawarte poza terenem Gminy Iwierzycy.

Liczba wyborców (mających czynne prawo wyboru) 6142 osoby.

II. Ochrona środowiska

Na terenie Gminy Iwierzycy funkcjonuje około 1780 gospodarstw domowych oraz 1516 gospodarstw rolnych. Średnia wielkość gospodarstwa rolnego w 2016 roku wynosiła 3,17 ha.

W 2016 roku zebrano między innymi 682,0 tony odpadów zmieszanych komunalnych, 110,7 tony tworzyw sztucznych, 104,4 tony szkła oraz 14,8 tony zużytych opon. Łącznie zebrano 997,2 tony śmieci.

Usunięto i unieszkodliwiono 118,1 tony wyrobów zawierających azbest.

III. Działalność gospodarcza

W Centralnej Ewidencji i Działalności Gospodarczej (w skrócie CEIDG) na terenie Gminy Iwierzycy wykazanych jest 302 działające podmioty gospodarcze.

Informacja Wójta Gminy Iwierzycy

w sprawie planu sieci szkół podstawowych i gimnazjów, jaki będzie obowiązywał od dnia 1 września 2017 r., z uwzględnieniem zmian w sieci szkół, następujących z mocy prawa – na podstawie Ustawy „Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe”, z dnia 14.12.2016 r.

I

Plan sieci publicznych ośmioletnich szkół podstawowych prowadzonych przez Gminę Iwierzycy, a także granice obwodów publicznych ośmioletnich szkół podstawowych prowadzonych przez Gminę Iwierzycy, od dnia 1 września 2017 r.

Lp.	Nazwa szkoły	Adres siedziby szkoły	Granice obwodu szkoły
1.	Szkoła Podstawowa im. Marii Konopnickiej w Bystrzycy	Bystrzyca 52a 39-124 Iwierzycy	Bystrzyca numery 1 do 239, Olimpów numery 106 do 122, Wiśniowa numery 37 do 169, 152, 157, 172 do 187, 189 do 192, 194 do 208, 249 do 250
2.	Filia Szkoły Podstawowej w Bystrzycy im. 1 Dywizji Tadeusza Kościuszki w Wiśniowej*	Wiśniowa 69 39-124 Iwierzycy	Wiśniowa numery 37 do 90, 152, 157, 169, 172 do 187, 189 do 192, 194 do 208, 249 do 250, Bystrzyca numery 1 do 16
3.	Szkoła Podstawowa im. Bolesława Prusa w Wiercanach	Wiercany 73 39-124 Iwierzycy	Wiercany, Wiśniowa numery 1 do 36, Olimpów numery 1 do 105, Będzienica numery 106 do 107A
4.	Szkoła Podstawowa im. mjr H. Sucharskiego w Iwierzycach	Iwierzycy 188 39-124 Iwierzycy	Iwierzycy numery 1 do 206, Sielec, Nockowa numery 23 do 59 i 321 do 326
5.	Filia Szkoły Podstawowej w Iwierzycach im. Franciszka Ksawerego Preka w Sielcu*	Sielec 51 39-124 Iwierzycy	Sielec, Iwierzycy numery 126 do 138,
6.	Szkoła Podstawowa im. Bohaterów Walk Chłopskich w Nockowej	Nockowa 1 39-124 Iwierzycy	Nockowa numery 1 do 22 i 60 do 320, Będzienica numery 1 do 105, Wiśniowa numery 209 do 248
7.	Filia Szkoły Podstawowej im. Bohaterów Walk Chłopskich w Nockowej w Będzienicy (kl. I-III)	Będzienica 44 39-124 Iwierzycy	Będzienica numery 1 do 105, Wiśniowa numery 209 do 248
8.	Szkoła Podstawowa im. Marii Konopnickiej w Olchowej	Olchowa 3 39-124 Iwierzycy	Olchowa

* Formalnie istniejące filie jednak rzeczywisty nabór uczniów odbywa się do placówek macierzystych.

II

Plan sieci publicznych gimnazjów prowadzonych przez Gminę Iwierzycy oraz granice obwodów publicznych gimnazjów, z uwzględnieniem wygaszania kolejnych klas gimnazjum które nastąpi od dnia 1 września 2017 r. do dnia 31 sierpnia 2019 r.

Lp.	Nazwa szkoły	Adres siedziby szkoły, adresy ewentualnych innych lokalizacji prowadzenia zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych	Granice obwodu szkoły na	
			rok szkolny 2017/2018 klasy II i III gimnazjum	rok szkolny 2018/2019 klasy III gimnazjum
1.	Gimnazjum im. Jana Pawła II w Iwierzycach	Iwierzycy 186, 39-124 Iwierzycy	Teren całej gminy, tj. miejscowości: Bystrzyca, Wiśniowa, Olimpów, Wiercany, Iwierzycy, Nockowa, Będzienica, Sielec i Olchowa	Teren całej gminy, tj. miejscowości: Bystrzyca, Wiśniowa, Olimpów, Wiercany, Iwierzycy, Nockowa, Będzienica, Sielec i Olchowa

Podstawa prawna: Ustawa „Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe”, z dnia 14.12.2016 r.

Art. 117 [Przekształcenie publicznej sześciolletniej szkoły podstawowej w ośmioletnią szkołę podstawową]

1. Z dniem 1 września 2017 r. dotychczasowa sześciolletnia szkoła podstawowa staje się ośmioletnią szkołą podstawową.

Art. 127 [Likwidacja klas gimnazjów]

1. Z dniem 1 września 2017 r. likwiduje się klasę I, a w latach następnych kolejne klasy dotychczasowego gimnazjum.

(...)

4. Na rok szkolny 2017/2018 nie przeprowadza się postępowania rekrutacyjnego do klasy I dotychczasowego gimnazjum.

Inwestycje, remonty i inne zadania realizowane na terenie Gminy Iwierzycy w 2016 roku

W 2016 roku zrealizowaliśmy następujące inwestycje:

1. Remont dróg gminnych:
 - 1) Na Zagorzyce w miejscowości Sielec na odcinku 200 m. – wykonanie nawierzchni asfaltowej. Wykonawca: Miejskie Przedsiębiorstwo Dróg i Mostów Sp. z o.o., ul. Rejtana 6, Rzeszów. Wartość wraz z nadzorem 194 716,41 zł. Wykonano maj 2016 r.
 - 2) Nockowa – Wiśniowa w m. Wiśniowa na odcinku 1690 m. – wykonanie nawierzchni asfaltowej. Wykonawca: PBI WMB Sp. z o.o., ul. Błonie 8, Sandomierz. Wartość z nadzorem: 569 356,19 zł. Dofinansowanie ze szkód powodziowych. Wykonano lipiec, sierpień 2016 r.
 - 3) Iwierzycy – Zarzecze i Nockowa – Wiśniowa w m. Iwierzycy i Nockowa na odcinku 1107 m, wykonanie nawierzchni asfaltowej oraz na odcinku od kościoła do cmentarza chodnika i parkingu k. cmentarza. Wykonawca: Strabag Sp. z o.o., ul. Parzewska 10, Pruszków. Wartość z nadzorem: 862 393,75 zł. Dofinansowanie ze środków na przebudowę dróg lokalnych. Wykonano lipiec, sierpień 2016 r.
 - 4) Nockowa koniec w m. Nockowa – wykonanie nawierzchni z kruszywa łamanego na długości 850 m. Wykonawca robót: Bogusław Drozd, Transport – Remont Dróg Kłęczany 167. Wartość zadania 47 392,52 zł. Zadanie zostało dofinansowane ze środków Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych. Wykonano we wrześniu 2016 r.
 - 5) Bystrzyca wzdłuż kompleksu leśnego na długości 710 m – wykonanie nawierzchni z kruszywa łamanego. Wykonawca robót: Bogusław Drozd, Transport – Remont Dróg Kłęczany 167. Wartość zadania 59 213,82 zł, dofinansowanie z Nadleśnictwa Strzyżów. Wykonano w październiku 2016 r.
 - 6) Olimpów-Brzeźnik na długości 875 m w Wiercanach i Olimpówie – wykonanie nawierzchni asfaltowej. Wykonawca robót: Miejskie Przedsiębiorstwo Dróg i Mostów Rzeszów. Wartość zadania wraz z nadzorem 367 941,52 zł. Zadanie zostało dofinansowane ze środków na usuwanie skutków klęsk żywiołowych. Wykonano w listopadzie 2016 r.
 - 7) Iwierzycy Na Franczyka – nawierzchnia asfaltowa na długości 610 m. Wykonawca robót: Miejskie Przedsiębiorstwo Dróg i Mostów Rzeszów. Wartość zadania z nadzorem 309 5284,46 zł. Zadanie zostało dofinansowane ze środków na usuwanie skutków klęsk

żywiołowych. Wykonano w grudniu 2016 r.

- 8) Na Bieńka w Sielcu – nawierzchnia asfaltowa na długości 100 m. Wykonawca robót: Miejskie Przedsiębiorstwo Dróg i Mostów Rzeszów. Wartość wraz z nadzorem 15 403,05 zł. Wykonano w październiku 2016 r.
2. Wykonany został chodnik przy drodze gminnej we wsi Olchowa – dł. 90 mb, była to kontynuacja zadania rozpoczętego w 2015 roku. Wartość prac 9 999,96 zł (fundusz sołecki). Wykonano we wrześniu 2016 r.
3. Utwardzona została 1/3 rowu k. kościoła i organistówki w Nockowej półkęgami i płytami pełnymi. Wartość prac: 10 537,41 zł. Wykonano w listopadzie 2016 r.
4. Wykonane zostały prace na drodze powiatowej w Nockowej k. kościoła tj. budowa chodnika dla pieszych, utwardzenie zajezdni autobusowej, odprowadzenie wód opadowych. Zadanie to było wykonane wspólnie ze Starostwem Powiatu Ropczycko-Sędziszowskiego, a Gmina Iwierzycy sfinansowała ponad połowę wartości zadania wydając na ten cel kwotę 21 000,00 zł. Nadto Gmina Iwierzycy dofinansowała w kwocie 7 500,00 zł zabezpieczenie końcówki chodnika, przy zmianie stron jego usytuowania w Sielcu. Wykonano w listopadzie, grudniu 2016 r.
5. Wykonany został częściowy remont placu, dojazdu i płytki odbojowej przy Szkole Podstawowej w Iwierzycach. Wykonawca robót: Firma MAR-MAR, Mariusz Kopera, Paszczyzna. Wartość robót 109 000,00 zł. Wykonano w maju 2016 r.
6. Wykonano nadbudowę sali gimnastycznej przy budynku Szkoły Podstawowej w Bystrzycy wraz ze zmianą konstrukcji dachu tej części budynku ze stropodachu na dach spadzisty, przebudowę nasłonecznienia pomieszczeń piwnicznych oraz budowę drenażu opaskowego, instalacji kanalizacji deszczowej, płytki odbojowej wokół budynku i chodnika z kostki brukowej. Wykonawca: Przedsiębiorstwo Wielobranżowe IZOTERM, Zbigniew Łata, Stalowa Wola. Wartość: 308 658,34 zł. Wykonano IV kwartał 2016 r.
7. Przebudowana została część budynku dawnego przedszkola w Iwierzycach wraz ze zmianą sposobu użytkowania ww. części budynku na mieszkanie socjalne. Wykonawca robót: Firma MAR-MAR, Mariusz Kopera, Paszczyzna. Wartość robót 56 000,00 zł. Wykonano IV kwartał 2016 r.
8. Wykonane zostały płytki odbojowe z kostki brukowej k. budynków OSP w Iwierzycach i Wiśniowa. Wartość wykonanych robót: w Wiśniowej 3 000,00 zł,

w Iwierzycach 5 349,25 zł z czego strażacy z Iwierzyc dofinansowali zadanie kwotą 2 000,00 zł. Wykonano w grudniu 2016 r.

9. Wymienionych zostało pięć okien w budynku Ośrodka Zdrowia w Bystrzycy 4 870,00 zł oraz zostały założone parapety wewnętrzne i zewnętrzne. Wykonano w listopadzie 2016 r.

10. Wyremontowane zostało pomieszczenie w Gimnazjum z przeznaczeniem na gabinet dentystyczny. Wartość robót 20 895,10 zł. Wykonano wrzesień, październik 2016 r.

11. Kontynuowano prace projektowe związane z opracowaniem dokumentacji na:

- modernizację wodociągu gminnego.
- budowę sieci kanalizacji sanitarnej i wodociągowej na terenach inwestycyjnych w Olchowej – Lipie.

12. W 2016 r. złożone zostały następujące wnioski o dofinansowanie:

- 1) Wniosek o dofinansowanie zadania pn. Budowa kanalizacji sanitarnej wraz z urządzeniami budowlanymi w miejscowości Olchowa i Sielec ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020. Wartość kosztorysowa zadania 10 265 913,17 zł, wnioskowana kwota dofinansowania 5 816 731,52 zł. Wniosek ten został oceniony pozytywnie. W chwili obecnej trwa procedura podpisania umowy o dofinansowanie. Projekt obejmuje:

- wybudowanie kanalizacji sanitarnej o długości 29,84 km,
 - przebudowanie kanalizacji sanitarnej o długości 2,24 km,
 - przyłączenie do sieci 359 obiektów.
- Zadanie realizowane będzie od II połowy 2017 r. do II połowy 2018 r.

- 2) Wniosek o dofinansowanie z Programu Rozwoju Gminnej i Powiatowej Infrastruktury Drogowej na lata 2016-2020 przebudowy drogi gminnej Nockowa – Wiśniowa w m. Nockowa i Olimpów na długości 985 m. Wartość kosztorysowa zadania 671 344,58 zł, wnioskowana kwota dofinansowania 335 672,00 zł. Wniosek oceniony pozytywnie – oczekujemy na przyznanie środków.
- 3) Wniosek o dofinansowanie pn. „Kompetencje najmłodszych = klucz do przyszłości. Program edukacyjny dla szkół Gminy Iwierzycy” w ramach działania 9. 2 Poprawa jakości kształcenia ogólnego. Projekt obejmuje szkoły w Nockowej, Olchowej, Iwierzycach oraz Gimnazjum w Iwierzycach. W ramach projektu dla wszystkich szkół

objętych projektem zostanie zakupione wyposażenie m.in. pracowni przyrodniczo-matematycznych, pracowni TTK, dla uczniów tych szkół będą prowadzone dodatkowe zajęcia z języka angielskiego. Łączna kwota projektu to 843 011,95 zł, z czego 799 511,95 zł pochodzi z dofinansowania.

Projekt realizowany będzie od czerwca 2017 roku do czerwca 2018 roku.

- 4) W ramach programu pn. „SYSTEM – Wspieranie działań ochrony środowiska i gospodarki wodnej realizowanych przez WFOŚiGW, Część I – „Usuwanie wyrobów zawierających azbest” uzyskano dotację z udziałem środków udostępnionych przez NFOŚiGW dla WFOŚiGW w Rzeszowie w kwocie 29 628,62 zł. Dzięki uzyskanemu dofinansowaniu, przy 15% udziale mieszkańców unieszkodliwiono 118,161 ton wyrobów zawierających azbest.

- 5) Otrzymano dotację na usuwanie skutków klęsk żywiołowych na dwa zadania pn.: Opracowanie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej w ramach zadania pn. „Zabezpieczenie osuwiska wraz z odbudową przepustu i drogi NR 107423 R Bystrzyca – Wola w km 0+741 – 0+801 w m. Bystrzyca” i Opracowanie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej w ramach zadania pn. „Zabezpieczenie osuwiska wraz z odbudową przepustu i drogi NR 107423 R Bystrzyca – Wola w km 0+830 – 1+040 w m. Bystrzyca”. Dokumentacja została wykonana, a dotacja na każde z zadań wyniosła po 32 472,00 zł, z własnych środków samorząd przeznaczył 20%.

13. Opracowano „Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Gminy Iwierzycy” oraz „Plan zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe”.

14. Opracowano Strategię Rozwoju Gminy Iwierzycy na lata 2016-2025.

15. W 2016 r. na podstawie umowy z GK w Błażowej Sp. z o.o. firmy wyłonionej w drodze przetargu odebrano od mieszkańców Gminy Iwierzycy 997,27 tony odpadów w tym:

- zmieszane odpady komunalne 682,06 ton
- tworzywa sztuczne 110,76 ton
- papier i tektura 11,11 ton
- szkło 104,42 ton
- metal 8,90 ton
- odpady ulegające biodegradacji 6,22 ton
- urządzenia zawierające freony 1,17 ton
- zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny 6,40 ton
- odpady wielkogabarytowe 13,55 ton
- zużyte opony 14,88 ton
- zmieszane odpady budowlane 37,05 tony
- baterie 0,16 tony
- farby, tusze, kleje 0,59 ton

**Agencja
Restrukturyzacji
i Modernizacji
Rolnictwa**

Płatności obszarowe

Od 15 marca do 15 maja można składać do ARiMR wnioski o przyznanie płatności obszarowych za 2017 r.

Zmiany w zakresie zasad przyznawania płatności bezpośrednich na rok 2017

W miejsce dotychczasowej płatności do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych wprowadzono dwie oddzielne płatności:

- **Płatność do powierzchni upraw roślin strączkowych na ziarno**, płatność przysługiwać będzie do uprawy bobiku, grochu siewnego, w tym peluski (z wyłączeniem grochu siewnego cukrowego i grochu siewnego huskowego), soi zwyczajnej, łubinu białego, łubinu wąskolistnego, łubinu żółtego, jeżeli dokonano zbioru ziarna.
- **Płatność do powierzchni upraw roślin pastewnych**, płatność obejmie takie gatunki jak esparceta siewna, koniczyna czerwona, koniczyna biała, koniczyna białoróżowa, koniczyna perska, koniczyna krwistoczerwona, komonica zwyczajna, lędźwian, lucerna siewna, lucerna mieszańcowa, lucerna chmielowa, nostryk biały, seradela uprawna, wyka kosmata i wyka siewna.
- **Płatność do powierzchni upraw owoców miękkich.**
 - Wycofano uprawę malin z dalszego wsparcia, a więc płatność będzie obejmowała tylko uprawę truskawek. Od kampanii 2017 jest to: płatność do uprawy truskawek
 - Minimalna powierzchnia działki rolnej – 0,1 ha
- **Płatność do powierzchni uprawy buraków cukrowych**
 - W związku ze zniesieniem kwotowania produkcji cukru, płatność będzie przysługiwała do powierzchni wszystkich upraw buraka cukrowego, a nie jak dotychczas tylko do powierzchni uprawy buraków kwotowych. Zmiana ma związek ze zniesieniem kwotowania produkcji cukru od 2017 r. w całej Unii Europejskiej.
 - Płatność przysługuje do całej powierzchni uprawy buraków cukrowych objętej umową.
- **Płatność do bydła**

Płatność będzie przyznawana wszystkim rolnikom utrzymującym co najmniej 3 szt. zwierząt kwalifikujących się do wsparcia i będzie wypłacana maksymalnie do 20 szt. (zmniejszenie z dotychczasowych 30 szt.).

Termin składania wniosków

- Wnioski o przyznanie płatności składa się w terminie od dnia **15 marca do dnia 15 maja 2017 r.**
- **Możliwe jest złożenie wniosku do dnia 9 czerwca 2017 r.** (kwota płatności, do której rolnik byłby uprawniony, będzie pomniejszana o 1% za każdy dzień roboczy opóźnienia, licząc od dnia 16 maja 2017 r.).

Od 2017 roku możliwe będzie uzyskanie loginu i kodu dostępu do aplikacji e-Wniosek w formie elektronicznej, nie będzie wymagane składanie wniosku o nadanie loginu w formie papierowej.

Anna Wyżkiewicz
Z-ca kierownika Biura Powiatowego ARiMR w Ropczycach

ARR przyjmuje wnioski o dopłatę do materiału siewnego

W Agencji Rynku Rolnego można składać wnioski o przyznanie dopłaty z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany mającej charakter pomocy de minimis w rolnictwie. Wnioski będą przyjmowane do 25 czerwca 2017 roku.

O przyznanie dopłaty można ubiegać się z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany (zakupionego i wysianego/wysadzonego w okresie od 15 lipca 2016 r. do 15 czerwca 2017 r.):

- zbóż ozimych,
- zbóż jarych,
- roślin strączkowych,
- ziemniaka,
- mieszanek zbożowych i pastewnych (sporządzonych z gatunków roślin objętych systemem dopłat z wyłączeniem ziemniaka).

Przy składaniu wniosku o przyznanie dopłaty należy zwrócić uwagę na to, że:

- wysokość stawek dopłat obowiązujących w 2017 r. będzie określona w drodze rozporządzenia Rady Ministrów do dnia 30 września,
- decyzje będą wydawane w terminie 60 dni od wejścia w życie przepisów rozporządzenia RM,
- w przypadku mieszanek zbożowych i pastewnych dopłatą mogą być objęte tylko te mieszanki, w skład których wchodzi jedynie nasiona posiadające kategorię elitarny lub kwalifikowany,
- obowiązuje nowy wzór wniosku o przyznanie dopłaty w 2017 r.

Wnioski wraz z załącznikami należy złożyć w Oddziale Terenowym ARR właściwym dla miejsca zamieszkania albo wysłać pocztą.

Portal PUE w ARR

Portal PUE, czyli Platforma Usług Elektronicznych jest dostępny dla beneficjentów za pośrednictwem strony internetowej Agencji Rynku Rolnego. PUE daje możliwość składania wniosków drogą elektroniczną.

Podstawowymi funkcjami PUE jest wypełnienie formularzy elektronicznych udostępnionych w ramach poszczególnych usług, opatrzenie ich podpisem (kwalifikowany podpis elektroniczny bądź profil zaufany ePUAP) oraz ich przesłanie do ARR. Dzięki PUE można również uzyskać dostęp do danych zgromadzonych w Profilu Interesanta, wniesienie należnej opłaty, sprawdzić stan sprawy oraz uzupełnić braki w już przesłanych dokumentach.

Platforma Usług Elektronicznych zastąpiła funkcjonującą do tej pory aplikację e-Wnioski. Odwiedź PUE.

Sekcja Informacji i Promocji OT ARR Rzeszów

Waloryzacja emerytur i rent 2017

1 marca wzrastają emerytury i renty wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Nie musisz składać wniosku, ponieważ ZUS podwyższy świadczenie z urzędu.

Waloryzacja ma na celu utrzymanie siły nabywczej pobieranego świadczenia. W dostosowywaniu wysokości emerytur lub rent do obecnych warunków ekonomicznych używa się tzw. wskaźnika waloryzacji. To, ile wynosi w danym roku, wynika bezpośrednio z ubiegłorocznych danych gospodarczych, a konkretnie ze średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych, który powiększa się dodatkowo o co najmniej 20 proc. realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia.

Aby sprawdzić o ile wzrośnie nasze świadczenie należy pomnożyć je właśnie przez wskaźnik waloryzacji, który w 2017 roku wynosi 100,44 proc. To jednak nie wszystko. Ustawodawca wprowadził w tym roku także dodatkowy przepis, który gwarantuje tzw. minimalną kwotę waloryzacji. Jeżeli więc w wyniku pomnożenia emerytury lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy przez wskaźnik waloryzacji otrzymamy kwotę niższą niż 10 złotych, to waloryzacja wyniesie wtedy właśnie 10 złotych. Podobnie jest z rentą związaną z częściową niezdolnością do pracy i emeryturą częściową, ale gwarantowana kwota wynosi wtedy nie 10 złotych a odpowiednio 7,50 zł i 5 zł. W przypadku emerytury ważne jest jednak także to, że minimalna kwota waloryzacji zostanie zastosowana tylko wtedy, jeżeli posiadamy prawo do emerytury minimalnej, czyli zgromadziliśmy odpowiedni staż pracy.

Przykład: Emerytura, którą odebraliśmy w lutym, wyniosła 1300 zł. Po przemnożeniu przez wskaźnik waloryzacji otrzymujemy 1305,72 zł. Wyliczona podwyżka jest niższa niż 10 złotych, dlatego też nasza emerytura wzrośnie nie o 5,72 zł a właśnie o 10 złotych gwarantowanej kwoty waloryzacji i wyniesie w marcu 1310 zł.

Oprócz samej waloryzacji zmienia się także minimalna wysokość części świadczeń wypłacanych przez ZUS. Od 1 marca minimalne emerytury, renty rodzinne oraz renty z tytułu niezdolności do pracy wzrosną z 882,56 zł do 1000 zł, a najniższa renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy wzrośnie z 676,75 zł do 750 zł. Należy jednak pamiętać, że niezbędnym warunkiem decydującym o prawie do minimalnego świadczenia emerytalnego jest zgromadzenie odpowiedniego stażu pracy.

Więcej informacji dotyczących podwyżki i waloryzacji świadczeń w ZUS znajdą Państwo na stronie www.zus.pl oraz w każdej placówce zakładu.

Małgorzata Łyszczarz-Bukała
Rzecznik Regionalny ZUS
Województwa Podkarpackiego

SF Będzienica

NASI DZIADKOWIE

21 i 22 stycznia to szczególne i ważne dni dla wielu rodzin. Obchodzimy wtedy Dzień Babci i Dzień Dziadka. W szkołach i przedszkolach odbywają się uroczyste akademie, wnuki składają życzenia, śpiewają piosenki, wręczają własnoręcznie wykonane upominki. A jak jest na co dzień?

Relacje występujące między dziadkami i wnukami stanowią istotną płaszczyznę życia rodzinnego. Tych stosunków nie można zastąpić innymi związkami. Dziadkowie i wnukowie wzajemnie się potrzebują. Układ: dziecko – rodzice – dziadkowie jest naturalny i ciągły, a każdy w nim zna swoje kompetencje. W przypadku pojawienia się trudności taka rodzina może szukać siły, wsparcia i pomocy w sobie. Pomoc dziadków w zakresie opieki i wychowania wnuka powinna mieć charakter uzupełniający, raczej dorywczy niż trwały, gdyż to rodzice są pierwszymi wychowawcami. Jednak babcia i dziadek, tak dawniej, jak i dziś, mają do odegrania znaczącą rolę w kształtowaniu młodego człowieka, bo mogą dać swoim wnukom miłość, spokój, ciepło i troskę. Dziadkowie z różnych względów mogą stanowić dla rodziny ogromny skarb – ponieważ to oni kształtują poczucie trwałości rodziny.

Często zabiegani i zapracowani dzisiaj rodzice nie mają czasu dla dzieci, a dziadkowie zawsze obdarzą wnuków zainteresowaniem i akceptacją, bo znajdą chwilę, by wysłuchać i pocieszyć czy pożartować. Są gotowi poświęcić swój czas, uwagę i cierpliwość, co sprzyja przełamywaniu barier komunikacyjnych, wyciszaniu lęków u dzieci, stwarzaniu atmosfery zrozumienia i poczucia bezpieczeństwa.

Dobra babcia i dobry dziadek są nie do zastąpienia, bowiem dzieci przebywające w ich towarzystwie zbierają doświadczenia, które mogą okazać się najważniejsze w przyszłym życiu. Dzięki starszemu pokoleniu dzieci uczą się dostrzegać różne potrzeby innych ludzi, uczą się szacunku i tolerancji dla nich. Wspólne przebywanie dziadków z wnukami daje tym drugim poczucie miłości i bezpieczeństwa. Należy zauważyć, że miłość dziadków jest nieco inna niż rodzicielska, bo z jednej strony wiąże się ze świadomością wartości życia i rodziny, z drugiej zaś dziadkowie nie są już obarczeni odpowiedzialnością, która przynależy rodzicom. Dlatego miłość do wnuków jest bardziej świadoma i mniej wymagająca niż do własnych dzieci.

Warto przy tym podkreślić, iż kontakt dziadkowie-wnukowie jest korzystny również dla babci i dziadka. Bowiem wnuki mobi-

lizują ich do aktywności życiowej (wspólne spacerowanie, zaprowadzanie i przyprowadzanie ze szkoły, pomoc w odrabianiu zadań), sprawiają, że dziadkowie czują się potrzebni. Często też umożliwiają dziadkom kontakt z innymi ludźmi.

Bycie dziadkiem lub babcią to spełnianie kolejnej roli rodzinnej i społecznej, niezwykle ważnej i wymagającej, ale również niosącej pozytywne emocje i wyjątkowe doświadczenia. Trzeba umieć się w tej roli odnaleźć, przyjąć określoną postawę względem siebie samego i wnuków, nauczyć funkcjonować w rodzinie i społeczeństwie jako babcia czy dziadek i dostrzegać w tej sytuacji pozytywne strony.

Babcia i dziadek są podstawą każdej rodziny, warto zatem uświadomić sobie znaczenie tego dobrego fundamentu.

SP Bystrzyca

WYCIECZKI

Uczniowie klas I-III uczestniczyli w wyjazdach do Teatru Maska w Rzeszowie. Obejrzelili spektakl pt. „Opowieść wigilijna”, który jest adaptacją opowiadania Karola Dickensa pod tym samym tytułem. Następnie zwiedzali Muzeum Dobranoczek, w którym z zaciekawieniem oglądali kolekcje pamiątek z popularnych bajek dla dzieci. Dodatkowo mieli możliwość obejrzenia kilku znanych wieczorynek, których bohaterami byli m.in. Baltazar Gąbka, a także koty Filemon i Bonifacy. Uczniowie brali rów-

Z ŻYCIA SZKÓŁ PODSTAWOWYCH

niez udział w interaktywnym spektaklu pt. „Gra” w Teatrze Maska. Jest to spektakl, który w prosty i atrakcyjny sposób uczy zasad bezpiecznego zachowania się w mieście. Młodzi widzowie mieli możliwość przyswojenia sobie przydatnych informacji i reguł dotyczących przechodzenia przez jezdnię, czy bezpiecznej jazdy w grupie rowerzystów, a także do kogo zwrócić się po pomoc w niebezpiecznych sytuacjach. Dodatkową atrakcją były gry i zabawy w Centrum Zabaw „Kolorowy świat”.

„A W TEATRZE WSZYSTKO INACZEJ...”

W dniu 16 marca 2017 r. uczniowie klas III – VI wyruszyli na wycieczkę do Rzeszowa. Pierwszym punktem wyjazdu był spektakl

pt. „O dwóch takich, co ukradli księżyc” w Teatrze im. Wandy Siemaszkowej. Dzieci z uwagą i skupieniem wpatrywały się w aktorów i dekoracje. Piękne stroje, ruch na scenie i różne efekty sprawiły, że wszyscy oglądali cały spektakl z zapartym tchem. Uczniowie śledzili przygody dwóch łobuzów, Jacka i Placka oraz ich niezliczone psoty. Przedstawienie to, dostarczyło im wielu wyjątkowych wrażeń. Dzieci przez dwie godziny były w bajkowym świecie, w którym dobro i matczyzna miłość zawsze zwyciężały.

Następnie uczniowie pojechali do kregielni „Kula Bowling” w Rzeszowie, gdzie mogli miło i przyjemnie spędzić wolny czas.

Wycieczka była okazją do wdrażania zasad kulturalnego zachowania się w miejscach publicznych.

PROGRAM

„SOKI I MUSY WITAMINY W SMART FORMIE”

Szkoła w Bystrzycy przystąpiła do udziału w programie „Soki i Musy witaminy w smart formie”. Celem programu jest edukacja dzieci w klasach I-III szkół podstawowych w zakresie prawi-

idłowych nawyków żywieniowych oraz znaczenia soków i musów owocowo-warzywnych, a także owoców i warzyw w codziennej diecie. Uczniowie przygotowywali smaczne, zdrowe soki i musy

oraz sałatki owocowo-warzywne. Zajęcia kulinarne dały dzieciom wiele satysfakcji, jednocześnie uświadamiając jak ważną rolę odgrywają witaminy we właściwym funkcjonowaniu organizmu.

SP Iwierzyce

*(...) gdzie miejsce trwale jest z Nim związane,
gdzie się urodził, uczył i mieszkał,
dla nas tym miejscem bliskim i znanym
jest Sienkiewicza Wola Okrzejska.*

Z wiersza poetki ludowej Podlasia, Krystyny Chojeckiej

Miniony rok 2016 był Rokiem Henryka Sienkiewicza. Aby uczcić tego Wielkiego Pisarza Szkoła Podstawowa w Iwierzycach

przygotowywała się od dawna. Na dolnym korytarzu szkolnym powstała gazetka, która zawierała zdjęcia wraz z bogatymi opisami, dokumentującymi życie i twórczość Noblisty. Dnia 14 grudnia obchodziliśmy Dzień z Henrykiem Sienkiewiczem. Na tę okoliczność został przygotowany apel, na który złożył się wywiad z pisarzem oraz prezentacja postaci z sienkiewiczowskich powieści. W rolę Noblisty wcielił się **Sylwester Niemczyk** z klasy szóstej, a wywiad przeprowadzili: **Dawid Daniel** z klasy piątej i **Marcelina Świech** z klasy szóstej. Następnie uczniowie ze starszych klas zaprezentowali kilka postaci z sienkiewiczowskich utworów.

A oto oni: **Robert Filipek** wcielił się w **Stasia Tarkowskiego**, **Paulina Ożóg** zagrała **Nel**, **Marcin Darlak** pojawił się jako **Zbyszko z Bogdańca**, **Karol Ignas** odegrał **Janka Muzykanta**, **Kamil Worek** wcielił się w **Pana Wołodzyńskiego**, zaś **Szymon Tobiasz** odtworzył rolę **Zagłoby**. Uczniowie zgromadzeni na widowni bardzo dobrze poradzili sobie z odgadywaniem bohaterów lektur Pisarza; najtrudniej było odgadnąć postać Zagłoby. Nie zabrakło też dobrej muzyki, ponieważ dziewczyny z klasy czwartej (**Natalia Antosz**, **Weronika Antosz**, **Magdalena Gredys**, **Justyna Ignas**, **Klaudia Olszowy**, **Anna Stręk** i **Natalia**

Żuczek) zaśpiewały piosenkę o Pisarzu i o Jego książkach do melodii Czerwonych Gitar – „Kto za Tobą w szkole ganiał”.

Po I części występu nastąpiła przerwa, a po przerwie – rozstrzygnięcie konkursu plastycznego n.t. „Projekt okładki do książki Henryka Sienkiewicza pt. *W pustyni i w puszczy*.” Konkurs odbył się w dwóch kategoriach wiekowych: klas I-III i klas IV-VI. W sumie do konkursu wpłynęło 21 prac (tj. 11 w młodszej kategorii wiekowej i 10 w starszej kategorii). Forma i technika prac była dowolna. Jury powołane przez organizatora brało pod uwagę: pomysłowość, oryginalność, dokładność i estetykę wykonania pracy.

Laureaci konkursu plastycznego:

Młodsza kategoria wiekowa:

I miejsce – **Julia Piczak** (klasa II)

II miejsce – **Patrycja Ignas** (klasa I)

III miejsce – **Emilia Filipek** (klasa II)

Wyróżnienie – **Julia Mucha** (klasa I)

Starsza kategoria wiekowa:

I miejsce – **Natalia Antosz** (klasa IV)

II miejsce – **Kinga Gratkowska** (klasa V)

III miejsce – **Jakub Ciebiera** (klasa IV)

Wyróżnienia – **Kamila Drelich** (klasa V), **Natalia Żuczek** (klasa IV).

Na koniec odbył się konkurs nt. „Życie i twórczość Henryka Sienkiewicza”. Cele konkursu to przede wszystkim upamiętnienie sylwetki Wielkiego Pisarza oraz Jego twórczości w Roku Sienkiewicza, rozbudzenie pasji czytania wśród uczniów, rozwijanie umiejętności pracy w grupie i zdrowego współzawodnictwa. W tym konkursie wzięły udział 4-osobowe zespoły z poszczególnych klas. Klasę czwartą reprezentowali: **Natalia Broda**, **Jakub Ciebiera**, **Patrycja**

Filipek i **Eryk Kościak**, klasę piątą **Robert Filipek**, **Kinga Gratkowska**, **Agata Szeliga**, **Patrycja Szeliga**, zaś klasę szóstą **Marta Mucha**, **Karol Ignas**, **Marcelina Świech** i **Kamil Worek**. Poziom konkursu był bardzo wysoki i wyrównany, o czym świadczą przeliczone punktacje: klasa IV – 18,5 pkt.; klasa V – 16,5 pkt.; klasa VI – 21 pkt. Maksymalnie można było zdobyć 22 punkty. W związku z powyższym miejsca przedstawiły się następująco:

I miejsce – **zespół z klasy VI**

II miejsce – **zespół z klasy IV**

III miejsce – **zespół z klasy V**.

Laureaci konkursów otrzymali dyplomy i nagrody książkowe, pozostali dyplomy i nagrody pocieszenia. Miłą niespodzianką dla wszystkich sprawił **Michał Chrzan** z klasy piątej, który na tę uroczystość namalował portret Henryka Sienkiewicza.

Gratulujemy wszystkim Laureatom i wyróżnionym Uczniom, zachęcając jednocześnie do czytania i oglądania filmów z sienkiewiczowskimi bohaterami.

WYŚLIJ PACZKA DO AFRYKI – PACZKOWANIE 2017

23 lutego br. w imieniu Fundacji Kapucyni i Misje oraz braci Kapucynów – misjonarzy pracujących w Republice Środkowo-Afrykańskiej i Republice Czadu – zaprosiliśmy uczniów, rodziców, nauczycieli i wszystkich pracowników szkoły do udziału w akcji **WYŚLIJ PACZKA DO AFRYKI**.

Można było nabywać „afrykańskie paczki”, tym samym wspierając misje w Republice Środkowej Afryki, gdzie posługują polscy misjonarze, a wśród nich o. **Benedykt Pączka OFMCap**.

Aby zwiększyć zebraną kwotę uczniowie klasy IV, wraz z rodzicami zorganizowali także kiermasz ostatekowy.

Zebrane podczas akcji pieniądze zostały przekazane na konto wspomnianej wyżej działalności charytatywnej. W tym roku

ny z klasy czwartej (**Natalia Antosz**, **Weronika Antosz**, **Magdalena Gredys**, **Justyna Ignas**, **Klaudia Olszowy**, **Anna Stręk** i **Natalia**

Z ŻYCIA SZKÓŁ PODSTAWOWYCH

kapucyni pracujący na misjach w Republice Środkowej Afryki chcieliby zebrać aż 400 tys. zł, by móc zrealizować wszystkie swoje projekty. Głównymi są: dożywianie dzieci w szkole w Ngaoundaye oraz w wioskach w parafii w Ndim oraz budowa studni głębinowej w parafii Bouar; rozbudowy szkół: katolickiej i państwowej w parafii Ndim, leczenie osób niepełnosprawnych oraz pomoc dla ubogich i starszych, dubbing filmów edukacyjnych w języku sango, sfinansowanie kolejnego roku działalności punktu socjalnego Caritas w Ngaoundaye, oraz rozbudowa kaplic w dwóch parafiach.

Więcej informacji na temat akcji można znaleźć na stronie internetowej: www.paczek.kapucyni.pl.

Dziękujemy wszystkim, którzy pomogli nam w przeprowadzeniu akcji.

W TEATRZE IM. WANDY SIEMASZKOWEJ

W dniach 22 i 23 lutego br. uczniowie z klas I-III i IV-VI pod okiem opiekunów wybrali się do teatru im. Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie na spektakl pt. *O dwóch takich, co ukradli księżyc* w reżyserii Cezarego Domagały. Przedstawienie to adaptacja jednej z najsłynniejszych powieści Kornela Makuszyńskiego. Sztuka opowiada barwną historię figlarnych, leniwych, a przy tym bardzo sławnych braci bliźniaków – Jacka i Placka, którzy wyruszają w podróż życia, by skraść księżyc. Plan małych chuliganów jest prosty: chcą spieniężyć Złoty Glob, by już zawsze móc prowadzić beztrudne i hulaszcze życie. Wyprawa staje się dla nich bolesną lekcją. Spektakl pokazuje, że dobro i matczyzna miłość zawsze zwyciężają. Była to znakomita baśń muzyczna dla całej rodziny!

VI PODKARPACKI KONKURS PIĘKNEGO CZYTANIA

W dniach 28 lutego – 8 marca br. w Pedagogicznej Bibliotece Wojewódzkiej przy ulicy Gałęzowskiego w Rzeszowie odbyły się przesłuchania międzyszkolnego etapu VI Podkarpackiego Konkursu Pięknego Czytania, do którego zakwalifikowanych zostało 244 uczniów. Patronat honorowy objął Marszałek Województwa Podkarpackiego oraz Podkarpacki Kurator Oświaty, zaś patronat medialny Polskie Radio Rzeszów. Konkurs organizowany był w kategorii klas I-III, klas IV-VI, klas gimnazjum a także szkół ponadgimnazjalnych. Komisja konkursowa wyłoniła 69 zwycięzców (18 nagród głównych i 51 wyróżnień). Naszą szkołę w kategorii klas I-III reprezentowała uczennica klasy III – Natalia Kisiel, zaś w kategorii klas IV-VI – Marta Mucha z klasy VI. Uczennice po krótkim przygotowaniu miały za zadanie przeczytać wylosowany wcześniej fragment tekstu. Jury konkursowe brało pod uwagę: płynność i bezbłędną czytaną fragmentu oraz ogólny wyraz artystyczny. Marta Mucha zdobyła wyróżnienie. Gratulujemy!

dzyszkolnego etapu VI Podkarpackiego Konkursu Pięknego Czytania, do którego zakwalifikowanych zostało 244 uczniów. Patronat honorowy objął Marszałek Województwa Podkarpackiego oraz Podkarpacki Kurator Oświaty, zaś patronat medialny Polskie Radio Rzeszów. Konkurs organizowany był w kategorii klas I-III, klas IV-VI, klas gimnazjum a także szkół ponadgimnazjalnych. Komisja konkursowa wyłoniła 69 zwycięzców (18 nagród głównych i 51 wyróżnień). Naszą szkołę w kategorii klas I-III reprezentowała uczennica klasy III – Natalia Kisiel, zaś w kategorii klas IV-VI – Marta Mucha z klasy VI. Uczennice po krótkim przygotowaniu miały za zadanie przeczytać wylosowany wcześniej fragment tekstu. Jury konkursowe brało pod uwagę: płynność i bezbłędną czytaną fragmentu oraz ogólny wyraz artystyczny. Marta Mucha zdobyła wyróżnienie. Gratulujemy!

Gratulujemy!

SP Nockowa

ZBIÓRKA MAKULATURY

Społeczność Szkoły Podstawowej w Nockowej wraz z kółkiem misyjnym rozpoczęła od 7 marca 2017 r. akcje Pomagamy misjom „Zbiórka makulatury na budowę studni w Afryce”. W ten sposób będziemy starać się o wybudowanie studni w Czadzie gdzie pracuje misjonarz z naszej diecezji ks. Ryfa.

Kontener stoi na parkingu przy Szkole Podstawowej w Nockowej, aż do odwołania. Prosimy o układanie makulatury.

Dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w tą akcję.

W dniu 21 marca odwiedził nas ks. dr Daniel Nowak, dyrektor Referatu Misyjnego w Rzeszowie oraz o. Luca Bovio IMC z Krajowej Rady Misyjnej w Warszawie, gdzie pełni funkcję Sekretarza Krajowego PUM.

O. Luca opowiedział dzieciom o swojej pracy oraz przedstawił film o powstaniu i działalności Ognisk Misyjnych.

SP Olchowa

PRZEDSTAWIENIA TEATRALNE

Styczeń w Szkole Podstawowej w Olchowej obfitował w wydarzenia związane z przedstawieniami dla lokalnej społeczności. Przywiązujemy dużą wagę do tego, aby w przygotowywanych spektaklach teatralnych brali udział wszyscy uczniowie z klasy. Chodzi o to, by każde dziecko miało możliwość zaprezentowania się przed szerszą publicznością. Umiejętności, jakie dzięki temu udaje się wyćwiczyć, są nie do przecenienia. Dzieci pracują nad piękną dykcją, opanowują pamięciowo teksty literackie, ćwiczą zachowania sceniczne, przełamują tremę, itd.

Publiczność, która ogląda te przedstawienia, ma możliwość poznania pracy szkoły.

Takie przedstawienia stają się ważnymi wydarzeniami kulturalnymi w miejscowości. W tym roku zaprezentowały się trzy grupy jasełkowe z naszej szkoły.

Uczniowie klas IV-VI wystąpili z Jasełkami w kościele w Olchowej, a także w Domu Kultury w Wiercanach. Było to przedstawienie, które właściwie moglibyśmy nazwać jasełkowym koncertem pastorałek. Uczniowie pięknie zaśpiewali mało znane utwory, mające głębokie przesłanie o miłości Boga do człowieka.

Jasełka przygotowali też uczniowie młodszych klasy (I-III) oraz grupa przedszkolaków z zerówki. Zaprezentowali się oni

w Domu Strażaka w Olchowej. Okazją było spotkanie zorganizowane z okazji Dnia Babci i Dziadzia. Przedstawiciele starszego pokolenia licznie przybyli na tę uroczystość. Jak sami stwierdzili, mali aktorzy dostarczyli im wielu przyjemnych wrażeń i wzruszeń.

W dniu św. Walentego uczniowie z klasy V zaprezentowali przedstawienie o zakochanych. W tym dniu wybrano także najsympatyczniejszą dziewczynę i najsympatyczniejszego chłopaka w całej szkole. Najwięcej głosów otrzymali: Ania Ziobro z klasy V i Kacper Bocheński z klasy VI.

„SMACZNE” FERIE

Jak co roku tak i podczas tegorocznych ferii uczniowie naszej szkoły piekli pyszne ciasteczka. Warsztaty kulinarne cieszą się dużą popularnością. Dzieci bardzo lubią samodzielnie pracować przy przygotowywaniu posiłków, dekorowaniu potraw, nakrywaniu stołu.

Podczas ferii nasi uczniowie wzięli także udział w Gminnym Turnieju tenisa stołowego.

DZIEŃ KLASY

Miłymi wydarzeniami stały się w naszej szkole tzw. dni klasy. Wtedy to uczniowie wraz z wychowawcą przygotowują wspólny posiłek i razem świętują. W całej szkole pachnie przyjemnie i wszyscy wiemy, co dobrego koledzy zjadają. Trzeba przyznać, że chętnie dzielą się smakołykami z innymi. Skosztowaliśmy już pysznych gofrów, zapiekane, ciasteczek...

DZIAŁANIA ARTYSTYCZNE ZWIĄZANE Z KSIĄŻKAMI

Podczas omawiania lektur warto postarać się o opracowania plastyczne różnych tekstów. W ostatnich miesiącach mieliśmy możliwość obejrzenia i niejednokrotnie zachwycenia się pięknymi makietami: Doliny Dzikich Róż z „Braci Lwie Serce” Astrid Lindgren. Podziwialiśmy także gry planszowe przygotowane w oparciu o lektury: „Lew, czarownica i stara

szafa” C. S. Lewisa oraz „W pustyni i w puszczy” H. Sienkiewicza. Uczniowie starszych klas przygotowali także ciekawe prace plastyczne w oparciu o treść ulubionych książek.

KULIG W PSTRAGOWEJ

1 lutego 2017 r. uczniowie klas IV-VI z naszej szkoły wyjechali do Pstragowej. Zbiórka uczestników wycieczki była o 8.00. Około 8:35 byliśmy na miejscu. Podjechały do nas trzy zaprzęgi, w sumie sześć koni (jedne sanie ciągnęły dwa konie). Przejażdżka trwała 45 minut. Dużo rozmawialiśmy i śmialiśmy się. Po kuligu udaliśmy się do karczmy. Tam pokazano nam prezentację multimedialną o zbożu. Następnie piekliśmy chleby i bułki. Każdy dostał ciasto do wyrabiania. Później wsadzono nasze bułki do pieca. My w tym czasie poszliśmy do altany upiec kielbaski i wypić herbatę – było pysznie. Następnie udaliśmy się na górkę pobawić się w śniegu i pojeździć na sankach. Świetnie się bawiliśmy. Na koniec odebraliśmy nasze bułki i wsiedliśmy do autobusu. O godzinie 13:20 byliśmy z powrotem w szkole. To była udana wycieczka. Warto zimą pojechać do Pstragowej – można tam naprawdę wspaniale się bawić.

SP Wiercany

ŻYCIE SZKOŁY W WIERCANACH W TELEGRAFICZNYM SKRÓCIE:

- Wyjazd do Teatru „Maska” na spektakl pt. „Akademia Pana Kleksa” – 11.01.2017 r.
- Wyjazd do kina Helios na film „Był sobie pies”.
- Spotkanie z policjantem nt. bezpiecznych ferii – 12.01.2017 r.
- Spotkanie z grupą artystyczną „Rekonstrukto” – „Rzymskie imperium i tradycje antyku” – 12.01.2017 r.
- Szkolna zabawa choinkowa – 14.01.2017 r.
- Impreza środowiskowa z okazji **Dnia Babci i Dziadka** w GOK – 31.01.2017 r.
- Pokazy grupy cyrkowej „CYRK – SZOK” – 7.02.2017 r.
- Szkolne walentynki – 14.02.2017 r.
- Udział w spektaklu teatralnym „Z muzyką wśród zwierząt” w wykonaniu agencji artystycznej „Błasany Bębenek” – 6.03.2017 r.
- Apel z okazji Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych – 1.03.2017 r.
- Akademia z okazji Dnia Kobiet.

- 1 marca obchodzono **Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych**. Nasza społeczność szkolna włączyła się w obchody tego święta. W dniu 8.03.2017 r. odbyła się uroczysta akademicka poświęcona Żołnierzom AK z udziałem gości: **Bernadety Frysztak** – Wicestarosty powiatu ropczycko-sędziszowskiego, **Ireny Kozimali** – Dyrektora Wydziału Rozwoju Spraw Obywatelskich, przedstawiciela Wojewody Podkarpackiego, autorki wielu książek o żołnierzach wyklętych, **Jolanty Niedźwiedzkiej** – Dyrektora Wydziału Rozwoju i Wspomagania Edukacji, przedstawiciela Podkarpackiego Kuratora Oświaty, **Stanisława Skiby** – Dyrektora Wydziału Edukacji, **Romana Jakima** – Szefa Zarządu Regionu Rzeszowskiej Solidarności, **Franciszka Batorego** – świadka procesu IV Zarządu Głównego Wolność i Niezawisłość, brata Józefa Batorego PS. „Argus” zamordowanego 1 marca 1951 r. razem z Łukaszem Ciepłińskim, Franciszkiem Błazejem, Karolem Chmielem, Mieczysławem Kawalcem, Adamem Lazarowiczem, Józefem Rzepką, **Bogumiłą Stec-Świdorskiej** – prezesa Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców w Sędziszowie Młp.

Warto w tym miejscu przybliżyć działalność AK na naszym terenie oraz życie Kazimierza Gniewka – nauczyciela naszej szkoły.

Wielu, bardzo wielu żołnierzy Armii Krajowej walczyło o wolną, sprawiedliwą Polskę.

Na terenie naszej gminy Iwierzycy w czasie II wojny światowej również powstała placówka Wojskowej Służby Ochrony Powstania podległa obwodowi AK Dębica. Placówka ta składała się z 4 plutonów: pluton II-Iwierzycy liczył 56 żołnierzy, pluton III – Wiśniowa-Bystrzyca – 32 osoby, pluton IV – Nockowa – 32 osoby, natomiast pluton I-Wiercany – 72 osoby, w tym 2 kobiety. Miejskowa organizacja AK nie uczestniczyła w otwartej walce z wrogiem, były to głównie sabotaże, broniła ludność

Z ŻYCIA SZKÓŁ PODSTAWOWYCH

przed wywózką do Niemiec, uniemożliwiała rejestrację zwierząt domowych czy też z konieczności likwidowała zdrajców.

Dowódcą I plutonu Wiercany i zastępcą dowódcy kompanii WOSP pod komendą Konstantego Łubieńskiego – był patron naszej tablicy – **kapral podchorąży Kazimierz Gniewek** pseudonim „Strzała”.

Pochodził z okolic Mielca. Z wykształcenia był nauczycielem.. Pierwszą posadę nauczycielską otrzymał na Wileńszczyźnie, a po wybuchu wojny przekradł się przez granicę i całą okupację spędził w powiecie dębickim, właśnie w Wiercanach. Uczył w tej szkole, choć w innym położonym obok budynku. W szkole mieściła się siedziba oddziału AK, był też magazyn broni, punkt sanitarny z pełnym wyposażeniem dla całej placówki, powielacz konspiracyjnej prasy i radio. Tutaj też znajdowali schronienie żołnierze AK „spaleni” w innych oddziałach. Kazimierz Gniewek jako nauczyciel już w marcu 1940 r. wspólnie z ówczesną kierowniczką Zofią Szmer prowadził tajne nauczanie młodzieży. We wrześniu 1944 r. został aresztowany i wywieziony do obozu internowanych, spec-lagier Riazan-Diagilewo, pod koniec lagier Mogiła. Do Polski powrócił w październiku 1947 r. i rozpoczął ponownie pracę w szkole w Wiercanach. Został oddelegowany do Warszawy. Zmarł w 1983 r.

Kiedy w 1994 r. przeprowadzono rozbiórkę starego budynku szkolnego, znaleziono pamiątki Armii Krajowej – broń i opaski biało-czerwone, które (tylko część) znajdują się w gablocie oraz zdjęcie broni. Wtedy pan Władysław Dymon poddał propozycję uczczenia żołnierzy AK tablicą pamiątkową w budynku naszej szkoły. W powstanie tej tablicy zaangażowała się poprzednia pani dyrektor Krystyna Urbanowicz. Tablica została odsłonięta 3 maja 1995 r. i jest poświęcona wszystkim żołnierzom Armii Krajowej.

Dzień liczby Pi

Na świecie Dzień Liczby Pi obchodzony jest 14 marca. Dla tych, którzy nadal nie wiedzą – liczba Pi (zwana inaczej ludolfiną) jest jedną z pierwszych odkrytych przez człowieka liczb niewymiernych. Oznacza stosunek długości obwodu koła do długości jego średnicy. Badali ją już starożytni Egipcjanie, Wisława Szymborska poświęciła jej wiersz, a matematyk William Shanks przez 15 lat wyliczał 707 cyfr jej rozwinięcia.

Jako pierwszy wartość liczby Pi, z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku obliczył najprawdopodobniej Archimedes w III w. p.n.e. Jednak odkryli ją ci, którzy wymyślili koło, czyli Sumerowie. Informacje o Pi znajdują się też w Piśmie Świętym, bo liczba ta pojawia się przy okazji budowy świątyni Salomona.

W br. szkolnym po raz drugi w Gimnazjum święto liczby Pi obchodzone było w gronie uczniów wszystkich klas drugich. W ramach realizowanego projektu edukacyjnego, uczniowie klasy II a, II b oraz II c pod kierunkiem nauczyciela matematyki, zaplanowali i przygotowali to przedsięwzięcie. Obchody Dnia liczby Pi rozpo-

ny z każdej drugiej klasy. Konkurs składał się z pięciu konkurencji. Dużo emocji wzbudziła druga z nich, polegająca na zapamiętaniu i wyrecytowaniu jak największej liczby cyfr rozwinięcia dziesiętnego

Wszystkie drużyny otrzymały pamiątkowe dyplomy, a w dziennikach lekcyjnych pojawiły się szóstki oraz piątki.

Serdecznie gratulujemy!

liczby Pi. W tej kategorii bezkonkurencyjny okazał się uczeń klasy II b Janek Zie-

Wzięciem tej uroczystości był słodki, ale tematyczny – bo związany z liczbą Pi poczęstunek, który przygotowali uczniowie klas drugich. Były piękne i pyszne torty oraz ciasteczka.

Wszystkim uczniom, jak i również rodzicom, którzy zaangażowali się w organizację tego dnia serdecznie dziękujemy.

D. Broda

Dzień liczby Pi – tematyczny poczęstunek.

częły się już dzień wcześniej tj. 13 marca. W tym dniu wszyscy uczniowie klas drugich pisali test wiedzy o liczbie Pi. Najlepsi okazali się:

Kacper Filipek z klasy II a – I miejsce
Emilia Zatorska z klasy II c – II miejsce
Daria Pięta z klasy II b, Kornelia Wajda z klasy II c – III miejsce

Gratulujemy!

Dalsza część obchodów Dnia liczby Pi odbyła się 14 marca. Rozpoczęła ją recytacja wiersza Wisławy Szymborskiej „Liczba Pi”, w wykonaniu uczniowie klasy II c – Wiktorii Szczęch.

W tym dniu odbyła się także matematyczna rywalizacja pomiędzy klasami drugimi.

We współzawodnictwie brały udział wcześniej wytypowane trzyosobowe druży-

nińskie, który wyrecytował aż 86 cyfr rozwinięcia dziesiętnego tej liczby).

Na zakończenie, kiedy komisja zastanawiała się nad punktacją, uczniowie Kazimierz Persak z klasy II b oraz Eryk Czerniak z klasy III b przedstawili prezentację multimedialną dotyczącą historii tej liczby.

Ostatecznie wyniki konkursu drużynowego były następujące:

I miejsce – klasa II b (drużyna w składzie: Laura Berc, Bartłomiej Blachuta, Daria Pięta)

II miejsce – klasa II c (drużyna w składzie: Patrycja Ciosek, Agnieszka Drapała Emilia, Zatorska)

III miejsce – klasa II a (drużyna w składzie: Kacper Filipek, Jakub Klimek, Agnieszka Zajac)

Stypendyści

Uczniowie Igor Patro z klasy I a, Dawid Rachwalski z klasy I c oraz Kazimierz Persak z klasy II b otrzymali stypendium w ramach projektu pn. *Wsparcie stypendialne uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych prowadzących kształcenie ogólne – rok szkolny 2016/2017*. Opiekunem dydaktycznym uczniów Igora Patro oraz Kazimierza Persaka jest pani Dorota Broda, natomiast opiekunem dydaktycznym ucznia Dawida Rachwalskiego jest pan Remigiusz Pazdan. Wszystkie informacje dotyczące stypendium dostępne są na stronie <http://podkarpacie.edu.pl/index.php/start-ogolne>.

Wszystkim stypendystom serdecznie gratulujemy!

Szkolny koordynator
 ds. wniosków stypendialnych
 D. Broda

Lekcja folkloru

16 lutego 35-osobowa grupa uczniów gimnazjum uczestniczyła w kolejnej edycji *Lekcji Folkloru* zrealizowanej w Domu Kultury w Sędziszowie przez Zespół Pieśni i Tańca *Rochy*.

Był to program edukacji regionalnej Podkarpacia przygotowany specjalnie dla szkół.

Młodzież obejrzała film edukacyjny *Folklor Podkarpacia*, w którym zaprezentowano muzykę tańce, instrumenty muzyczne i charakterystyczne stroje regionów: przeworskiego, rzeszowskiego, lasowiackiego i krośnieńskiego oraz pokaz i opis strojów regionalnych.

W prezentacjach tanecznych uczestniczyły wszystkie grupy wiekowe zespołu *Rochy*, który już od 25 lat działa przy MGOK w Sędziszowie. Zaprezentowali takie tańce jak: polka, oberek, chodzony oraz przyspiewki na różne okazje.

Dzięki takim projektom młode pokolenie poznaje kulturę ludową naszego regionu.

B. Bochenek

Występ zespołu „Rochy”

III Powiatowy Konkurs Matematyczny dla Gimnazjalistów „Viscardius”

3 marca 2017 r. odbyły się eliminacje szkolne do III Powiatowego Konkursu Matematycznego dla Gimnazjalistów „Viscardius”. W konkursie wzięło udział 10 uczniów.

Do etapu powiatowego zakwalifikowali się: Gabriela Ziobro i Małgorzata Gąsior z kl. III a – I miejsce, Bartłomiej Błachuta z klasy II b – II miejsce, Agata Chmiel z klasy III a – III miejsce.

Etap powiatowy odbył się 16 marca 2017 r. w LO w Ropczycach. Uroczyste podsumowanie etapu powiatowego i wręczenie nagród odbyło się 30 marca 2017 r. Wyłoniona została „najlepsza dwudziestka” matematyków w powiecie. Wśród tej dwudziestki znaleźli się wszyscy nasi uczestnicy: Agata Chmiel – VI miejsce, Bartłomiej Błachuta – VIII miejsce, Małgorzata Gąsior – XIV miejsce, Gabriela Ziobro – XX miejsce.

Wszystkim bardzo serdecznie gratuluję i życzę dalszych sukcesów – Bartkowi w klasie III gimnazjum, a Agacie, Gosi i Gabrysi w szkole ponadgimnazjalnej.

D. Broda

V Powiatowy Konkurs Chemiczny

13 lutego 2017 roku w Liceum Ogólnokształcącym im. Tadeusza Kościuszki w Ropczycach odbył się V Powiatowy Konkurs Chemiczny. Tematyka tegorocznej edycji konkursu dotyczyła życia i dokonań naukowych Marii Skłodowskiej-Curie oraz zjawiska promieniotwórczości.

W konkursie objętym honorowym patronatem Starosty Powiatu Ropczycko-Sędziszowskiego wzięli udział uczniowie następujących szkół:

- Gimnazjum im. Jana Pawła II w Iwierzycach – opiekun pani Agnieszka Rachwańska,
- Gimnazjum nr 1 w Ropczycach – opiekun pani Agata Subczak,
- Publiczne Gimnazjum im. ks. Jerzego Popiełuszki w Wielopolu Skrzyńskim – opiekun pani Bernadeta Gąsior,
- Gimnazjum w Gnojnicy Dolnej – opiekun pan Piotr Janowski,
- Publiczne Gimnazjum w Ociece – opiekun pani Anna Kania,
- Gimnazjum nr 3 w Ropczycach – opiekun pani Lidia Brzostowska.

Wyniki konkursu:

- I miejsce: **Gabriela Kot** z Gimnazjum w Iwierzycach,
- II miejsce: **Igor Patro** z Gimnazjum w Iwierzycach,

- III miejsce: **Emilia Broda** z Gimnazjum w Iwierzycach i **Aleksandra Filipek** z Gimnazjum nr 1 w Ropczycach.
- Wszyscy uczestnicy otrzymali nagrody i pamiątkowe dyplomy. Gratulacje!!!

Spotkanie autorskie z Marią Krasowską

W dniu 31 stycznia r. odbyło się spotkanie z Marią Krasowską autorką książki pt. „Wyspa X”.

Pracę nad swoją książką rozpoczęła w wieku 16 lat oddając do rąk czytelników powieść, która przypadła do gustu wszystkim tym, którzy w książce poszukują szczypty magii połączonej z przygodą. Marysia to młoda, energiczna i ciepła osoba, która zaraża optymizmem i daje przykład, że mimo młodego wieku można realizować swoje marzenia. Interesuje się tańcem, uwielbia czytać książki, podróżuje jak również preferuje zdrowy styl życia. Marysia, każdą wolną chwilę wykorzystuje w sposób wartościowy – uczy się języków, pracuje w szkole baletowej i studiuje, a niebawem ukaże się jej kolejna książka.

W spotkaniu uczestniczyli uczniowie SP w Iwierzycach, SP w Wiercanach, Gimnazjum wraz z opiekunami, zaproszeni goście oraz Najaktywniejsi Czytelnicy 2016 roku.

Marzena Daniel

*Sterczące regały uginają się
pod ciężarem tysiąca śpiących dusz.
Po cichu, z nadzieją – za każdym razem,
gdy otwieram książkę budzi się dusza.*

Xi Chuan

Dlaczego czytamy książki?

Współczesny człowiek wyobraża sobie, że może znakomicie obyć się bez książek. Jest komputer, Internet, telefon, notebok, tablet, samoloty, samochody, pociągi i inne zdobycze cywilizacyjne. Więc po co książka? Wszystkie przypisywane jej cnoty nagle się zdewaluowały. Dotyczy to również kultury tzw. wysokiej, której grupa odbiorców jest bardzo wąska. Ale była i jest grupa osób, którzy wciąż pragną czegoś więcej, czegoś co ich ubogaca wewnętrznie, ale też pragną lepiej poznać i zrozumieć świat.

Człowiek ukształtowany prawidłowo wciąż poszukuje harmonii, tego, co daje relaks, poczucie zadowolenia, spełnienia oraz tego co sprawia mu przyjemność.

Sam wybiera sposób spędzania wolnego czasu. Jedni majsterkują, inni lubią eksperymenty kulinarne, jeszcze inni pracę na działce. Niektórzy oglądają telewizję czy też grają w gry komputerowe albo czytają informacje z różnych źródeł, niektórzy natomiast wbrew współczesnej modzie czytają książki.

Żyjące pokolenia pamiętają świat bez telefonów i bez telewizorów, ale ludzka pamięć nie sięga tak daleko w przeszłość, by dostrzec taki czas, kiedy nie było książek. Kamienie, zwoje, kodeksy zawsze silnie kształtowały ludzkiego ducha.

Choć nie jest ona lekarstwem na wszystkie nasze trudności i trudności naszych dzieci jest niewątpliwie sposobem na ich uniknięcie. To w książkach odnaj-

dujemy odpowiedzi na nurtujące nas pytania, to również z książek możemy czerpać moc i siłę, aby iść dalej, to książki dają nam wiarę w siebie i w człowieka pod warunkiem, że wybieramy te właściwe.

Czytanie zwiększa inteligencję – im więcej się czyta, tym więcej można się dowiedzieć. Czytanie od najmłodszych lat poszerza nasze słownictwo, uczy wyrażania myśli i rozumienia innych. Im bogatszy język, tym sprawniejsze wyrażanie własnego zdania, lepsza umiejętność werbalizowania uczuć, potrzeb i wyciągania własnych wniosków, lepsze wypowiedzi w szkole i lepsze oceny.

Czytanie zwiększa inteligencję emocjonalną – samodzielne czytanie wymaga od dziecka podjęcia wysiłku i wytrwania w nim do osiągnięcia celu, czyli do końca książki. Wyrabia w dziecku cierpliwość i umiejętność oczekiwania na nagrodę.

Jest to część mądrego wychowania, w którym nie wszystko musi być szybko, natychmiast. Kształtuje postawę cierpliwości.

Czytanie odpowiednich książek jest polecane jako forma leczenia psychoterapeutycznego dzieci nieśmiałych, nadmiernie agresywnych, z trudnościami w rozwoju emocjonalno-społecznym. Sprzyja harmonijnemu rozwojowi.

Czytanie uczy empatii – dzięki zagłębieniu się w powieści, w losy bohaterów, czytelnik ma możliwość wyobrażenia sobie, co w danym momencie czuje poznawana postać i lepiej ją zrozumieć. Uczy wrażliwości na potrzeby innych. Zrozumienie stanu ducha innych osób umożliwia funkcjonowanie w społeczeństwie.

Czytanie zwiększa wydolność mózgu – regularne czytanie poprawia kondycję komórek mózgowych, stymulując mózg do pracy. Im bardziej mózg aktywny, tym dla niego lepiej. Z wiekiem mózg starzeje się, a sięganie po książkę w naturalny sposób proces ten opóźnia. To, co zabija komórki mózgowe, to właśnie bierność.

Czytanie pomaga w koncentracji – rosnąca liczba bodźców, jaka nas otacza w codziennym życiu powoduje nadmierne pobudzenie. Najbardziej cierpią na tym dzieci, gdyż trudno im się skupić na rzeczach istotnych, bywają niespokojne, w związku z tym stają się często niepewne siebie i trudno znoszą porażki, mają problemy w nauce i trudności w relacjach. Rodzice i opiekunowie powinni wspierać dzieci we wszystkich aktywnościach, które pomagają wydłużyć czas koncentracji.

Jednym ze sposobów jest czytanie książek ze zrozumieniem.

Czytanie pomaga się zrelaksować i dostarcza rozrywki – lektura dla przyjemności znacznie redukuje stres. Pozwala uciec od zmartwień i codzienności – wchodząc w świat wyobraźni autora lub czytając dla zdobycia wiedzy, to co nas interesuje. Jest sposobem na nudę i mądre spędzanie wolnego czasu.

Czytanie pomaga zasnąć – dla niektórych czytanie jest rytuałem przed zaśnięciem i często sposobem na zaśnięcie. Pozwala ciału na relaks. Przyjemna książka przed snem wprowadza w nasz umysł spokój i odprężenie.

Czy potrzeba czegoś więcej, aby dobrze wypocząć?

Jest jeszcze wiele innych zalet czytania, ale najlepiej, niech każdy sam oceni i uzna, czy warto czytać?

Czytanie książek ma być przyjemnością, a nie karą. Nie nakazujemy dzieciom „musisz czytać”. Nie powinni też czytać za karę, ale zachęcamy je do czytania. Kto z nas lubi to, co musi robić za karę?

My dorośli pokażmy dzieciom, że czytamy. Niech zobaczą, bo nie słowa, ale czyny są ważne.

I nie bójmy się czytania. Od małych rzeczy się zaczyna, stopniowo podnosząc sobie poprzeczkę, aby wreszcie mieć własny pogląd na świat.

I zabierajmy całe Rodziny do Biblioteki. To Rodzice powinni czuwać nad kształtowaniem gustów czytelniczych swoich dzieci. Książki dojrzałe kierowane są do dzieci za pośrednictwem dojrzałych rodziców, nauczycieli i bibliotekarzy, książki niedojrzałe znajdują uznanie w rękach niedojrzałych dorosłych. Karmione były jakimiś książkami dziecko nie wychyla się

ponad ten poziom, ma potrzebę obcowania z kiczem. Kontakt z tandetą skutkuje małą wrażliwością estetyczną. Zamiłowanie do sztuki wysokiej trzeba w dzieciach wykształcić tak zresztą jak i w sobie. A może na odwrót, najpierw w sobie, a później z siebie przekazywać dzieciom, bo nasze dzieci są naszym odbiciem. Jeśli rodzice postępują właściwie to dziecko wie, jak odróżnić prawdę od kłamstwa, dobro od zła, piękno od brzydoty. Choć we współczesnym świecie czyha nań wiele zagrożeń to zdrowy kręgosłup moralny pozwoli na właściwą postawę wobec rzeczywistości. Tylko mocny wewnętrzny system wartości moralnych oparty na fundamencie Ewangelii i Dekalogu jest w stanie skłonić człowieka do zachowań moralnych w każdych okolicznościach bez względu na to, co proponuje świat.

Lucyna Majka

IX Gminny Konkurs „Czytelnik Roku 2016”

W dniu 31 stycznia odbyło się rozstrzygnięcie Konkursu „Czytelnik Roku 2016”.

Nasza biblioteka nie nagradza za ilość przeczytanych książek, ale za systematyczność odwiedzin, za jakość czytanej literatury, za zarażanie pasją czytania innych osób, rodziny, sąsiadów, znajomych, za miłość do książki i kształtowanie kultury czytelniczej w Gminie Iwierzycy.

Wszystko zaczyna się zawsze w rodzinie, dlatego uznając wartość rodziny w społeczeństwie za najważniejszą już po

raz dziewięć zauważamy je wśród czytających i wyróżniamy.

Czytające Rodziny:

Stanisława, Grzegorz, Daria, Dawid, Kinga i Dominik Sowińscy z Olchowej
Dorota, Ewelina i Klaudia Brzostowskie z Bystrzycy
Agnieszka, Maciej, Bartłomiej Paśko z Bystrzycy
Krystyna i Tomasz Urbanowiczowie z Wi-

śniowej
Magdalena i Monika Gil z Wiercan
Dorota i Katarzyna Szeliga z Nockowej
Czytający Dorosli

Agata Rusin z Iwierzycy
Marta Feret z Iwierzycy
Łukasz Dunat z Olimpowa
Krystian Obarski z Bystrzycy
Barbara Dutka z Sędziszowa Młp.

Czytający uczniowie:

Lucja Wójtowicz ucz. kl. I Gimnazjum
Jakub Ciebiera ucz. kl. IV SP w Iwierzycach
Nagrody wręczył **Bogusław Mucha** Wójt Gminy Iwierzycy **wraz z Lucyną Majką** Dyrektorem Biblioteki. Wszystkim nagrodzonym serdecznie gratulujemy i dziękujemy za szerzenie kultury czytania w Gminie Iwierzycy.

Lucyna Majka

Wiercańska Syberiada

Tragiczne losy rodziny Stasików z Wiercan
– art. na stronie 28

P. Maria Stasik w 1944 r.
- powiększenie ze
zdjęcia uczniów
szkoły kolchozowej.

Józef Stasik ur. 1898 r.,
zm. 1965 r. Zdjęcie
zrobione w poł. 1946 r.
po powrocie z ZSRR
do Polski.

Rok 1944 - uczniowie kolchozowej szkoły k. Saratowa. W drugim rzędzie druga od lewej p. Maria Stasik. W środku
zdjęcia dwie nauczycielki p. Pałka oraz p. Sokołowska wraz z przedstawicielem władz radzieckich.

Mieczysław Stasik na
przełomie 1939/40 roku.
Powiększenie ze zdjęcia
ucniów szkoły rolniczej
w Tarnopolu.

Najmłodszy syn Józefa
i Anny Stasik Aleksander
ur. 13.12.1929 r. w Konop-
nicy. Zmarł 19.10.1998 r.
w Wiercanach.

Uczniowie szkoły rolniczej w Tarnopolu w pierwszym rzędzie w środku siedzi Mieczysław Stasik. Zdjęcie wykonane
pomiędzy 17 września 1939 r., a dniem deportacji czyli do 10 lutego 1940 r.

Anna Stasik zd. Paško
ur. 1895, zm. 1983,
zdjęcie z lat 50-tych
XX wieku.

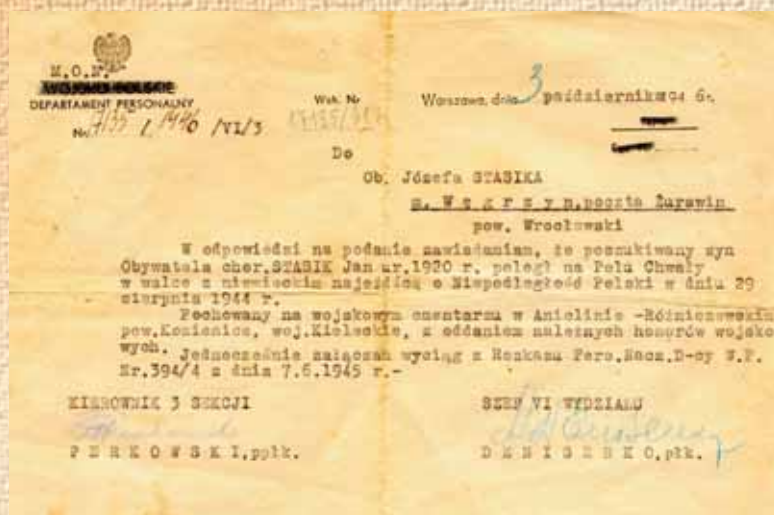

Jan Stasik ur. 1920,
zm. 1944 zdjęcie wy-
konane w I poł. 1939 r.

Wiercańska Syberia

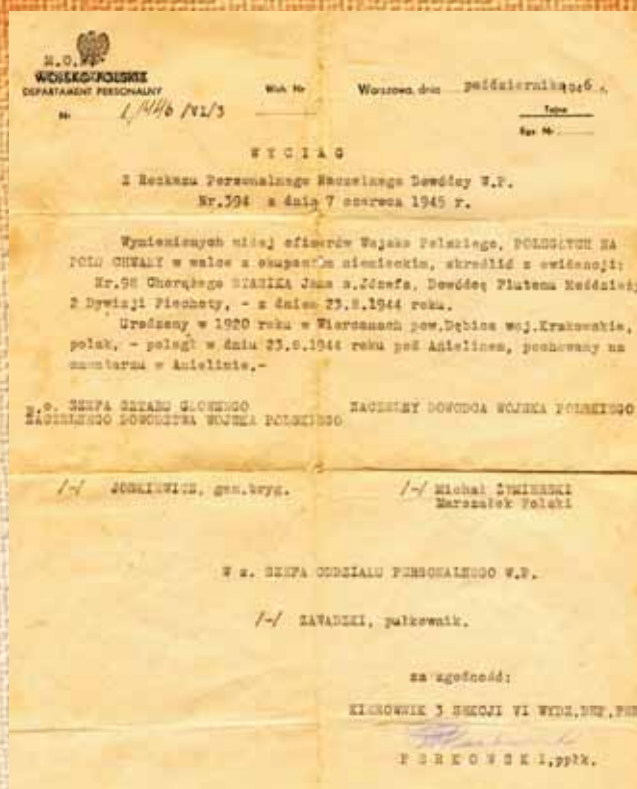
Pismo nadesłane z Ministerstwa Obrony Narodowej, informujące rodziców o śmierci kaprala Mieczysława Stasiaka.

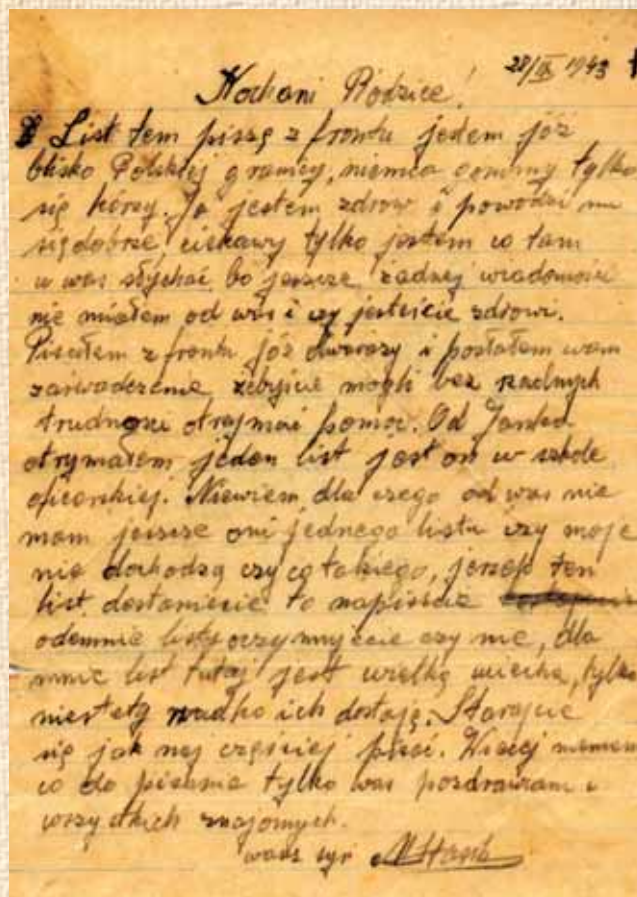
Pismo nadesłane z Ministerstwa Obrony Narodowej, informujące rodziców o śmierci chorążego Jana Stasiaka.

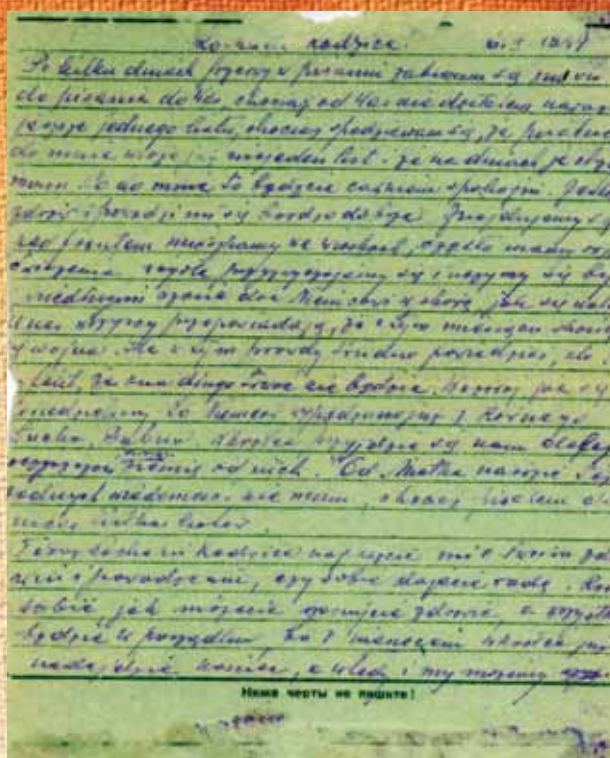

List wysłany z wojska przez Mieczysława Stasiaka do rodziców. Zwraca uwagę sposób składania zwykłej kartki papieru w swoisty rogalik. Na jednej ze stron pieczęć i numer cenzora wojskowego sprawdzającego list pod względem ewentualnych informacji zastrzeżonych, jak i pewnie poprawności politycznej.

Wyciąg z rozkazu personalnego WP skreślającego chorążego Jana Stasiaka ze stanu osobowego WP z powodu śmierci na polu chwały. Zwraca uwagę jeden z podpisów pod dokumentem należący do Marszałka Polski Michała Żymierskiego.

Kartka pocztowa korespondencyjna wysłana z wojska do rodziców przez Jana Stasika.

Podkarpacki Urząd Wojewódzki w Rzeszowie, 17 września 2007 r., p. Maria Mędrygał po otrzymaniu Krzyża Zesłańców Sybiru, na zdjęciu z wojewodą podkarpackim p. Ewą Draus.

Krzyż Zesłańców Sybiru oraz legitymacja, nadane p. Marii Mędrygał.

Replika awersu świadectwa dojrzałości Jana Stasika z maja 1939 r.

Aleksander Stasik pochowany na cmentarzu w Nockowej.

Cmentarz Ofiar II wojny światowej w Aninie, na którym pochowany jest Mieczysław Stasik.

Fot. prywatne archiwum Marii Mędrygał

Czytelnicy Roku 2016

Postacie z sienkiewiczowskich utworów SP w Iwierzycach

Dzień Babci i Dziadka w Wiercanach

Tegoroczni stypendyści Gimnazjum. Od lewej: Kazimierz Persak, Igor Patro, Dawid Rachwański

Warsztaty szydełkowania w bibliotece

Kontener na makulaturę w Nockowej

Decoupage w bibliotece

V Powiatowy Konkurs Chemiczny gimnazjalistów

Warsztaty decoupage

W dniu 12.01 i 09.02.2017 r. odbyły się warsztaty decoupage prowadzone przez Panią Krystynę Urbanowicz.

Decoupage to technika polegająca na zdobieniu różnych powierzchni np. szkło, plastik, ceramika, metal. Prawdopodobnie technika Decoupage wywodzi się ze wschodniej Syberii, gdzie plemiona nomadów w ten sposób zdobiły groby swoich bliskich zmarłych. Również w Chinach do XII wieku techniką tą zdobiono np. okna czy różne pudełka. Do Europy przywędrowała ona nieco później, najpierw do Włoch w XVII w. a następnie w XVIII w. do innych państw.

Ta ciekawa technika zdobnicza wymaga dużo zaangażowania, czasu i cierpliwości, ale może być również okazją do wspólnych hobbistycznych spotkań.

Warsztaty szydełkowania

W dniach 02.03. i 09.03.2017 r. odbyły się warsztaty szydełkowania prowadzone przez Panią Dorotę Drozd.

Szydełkowanie pozwala nam wyrazić swoją kreatywność, to twórcza pasja owocująca wykonaniem pięknych i praktycznych przedmiotów. Podczas warsztatów poznaliśmy różne wzory szydełkowe jak również czas spędzony razem pozwolił nam się odprężyć i na chwilę zapomnieć o troskach dnia codziennego.

Dziękujemy Pani Krystynie Urbanowicz i Pani Dorocie Drozd za współpracę i przeprowadzenie warsztatów.

Tekst i fot. Marzena Daniel

Gminny Ośrodek Kultury w Wiercanach

Dzień Kobiet w Gminie Iwierzycy

W dniu 11.03.2017 r. w Gimnazjum w Iwierzycach odbyło się uroczyste spotkanie członkiń Kół Gospodyń Wiejskich działających na terenie naszej gminy. Spotkanie zorganizowano z okazji Święta Kobiet. Swoją obecnością zaszczylicili nas Bogusław Mucha Wójt Gminy, Eugenia Strojny przedstawiciel Powiatowego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Ropczycach, Paweł Ignas radny Gminy Iwierzycy, Marta Zdziebło dyrektor GOK w Wiercanach, Lucyna Majka dyrektor Gminnej Biblioteki Publicznej oraz Irena Toś przewodnicząca Gminnej Rady Kobiet w Iwierzycach. Zebranych uczestników spotkania powitała przewodnicząca KGW Iwierzycy Stanisława Gnacek.

Panie z poszczególnych KGW przybyły w komplecie co cieszyło organizatorki uroczystości. Wójt Gminy do składanych życzeń dołączył słodczyce i wspomniął odległe czasy świętowania Dnia Kobiet. Pracownica PODR-u w Ropczycach pani Eugenia Strojny złożyła życzenia wszystkim paniom w imieniu własnym i Dyrektora. W części artystycznej przewodnicząca KGW Iwierzycy Stanisława Gnacek wystąpiła recytując zabawny wiersz o przyjaźni autora

Jana Brzechwy, co było niespodzianką dla pań. Z dużym zadowoleniem przyjęły panie rady kosmetyczki Ani z firmy Mary Kay z Rzeszowa. Gospodarzem całej uroczystości były członkinie KGW Iwierzycy, które ugościły uczestników spotkania. Cieszymy się jako organizatorzy, że tak licznie kobiety przybyły i dziękujemy za wspólne świętowanie.

Sekretarz KGW Iwierzycy
Zofia Skiba

Święto Seniora

Senior to ktoś, kto tylko jest starszy ciałem, a we wnętrzu posiada młodego ducha, który chciałby aktywnie uczestniczyć w życiu społecznym. Wiek starszy wcale nie musi być czasem rozczarowania i samotności. Tak naprawdę samotni jesteśmy wtedy, kiedy sami od ludzi odchodzimy.

nia całości przedsięwzięcia, a panie z GOPS dbają o poczęstunek. Tegoroczne obchody zainaugurowała Msza św. w Kaplicy w Wiercanach, którą odprawił proboszcz ks. Ryszard Polański, po czym seniorzy oraz zaproszeni goście udali się do GOK, by świętować ten wyjątkowy dzień.

Brzemie lat jest lżejsze, gdy ktoś czuje się szanowany i kochany przez innych. Święto seniora to ukłon w stronę starszych pokoleń. Doceniamy ich ogrom doświadczeń i życiowej wiedzy, aktywność na wielu płaszczyznach życia społecznego i pomocną dłoń wyciągniętą do młodszych pokoleń. Seniorzy wychodzą z cienia, są coraz bardziej świadomi swoich potrzeb i niewątpliwie należy się im szacunek.

Celem zorganizowania Dnia Seniora jest chęć integrowania pokoleń. W pierwszą niedzielę lutego br. po raz kolejny Urząd Gminy Iwierzycy wraz z Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej i Gminnym Ośrodkiem Kultury zorganizowali obchody ich święta. Z roku na rok GOK zapewnia miejsce do zorganizowa-

Wydarzenie to gromadzi rokrocznie kilkudziesięciu seniorów, tak też było i tym razem. W części oficjalnej wszystkich przywitała dyrektor GOK pani Marta Zdziebło. Głos zabrał również Przewodniczący Rady Gminy pan Ryszard Pazdan. W przemówieniach powiedziane zostało, że nie ma ludzi starych są tylko „Seniorzy”. Stwierdzono, że gdy wypowiadamy słowo senior oznacza, że nie tylko mówimy o kimś starszym wiekowo, ale też o kimś, kto posiada wielką wiedzę i bogate doświadczenie wiekowe, które winno wykorzystać młode pokolenie. Zostało powiedziane również, że starość nie powinna być okresem smutnym pełnym rozczarowania z poczuciem samotności i wykluczenia społecznego.

W części artystycznej wystąpili: Chór WierCantus (który w tym dniu obchodził roczek swojej działalności artystycznej), Zespoły Tańca Towarzyskiego „Gracja” i „Impuls”, Zespół Pieśni i Tańca „Wiercany”, Zespół śpiewaczy „Ziomki” z Woli Zgłobieńskiej oraz Wiercańska Kapela Ludowa. Po części oficjalnej rozpoczęła się zabawa tańeczna, na której przy muzyce i konsumpcji wszyscy wspaniale się bawili do późnego wieczora.

Smaczne potrawy i dobra muzyka sprzyjały radosnej atmosferze i dobremu nastrójowi. Uczestnikom czas umilała Kapela Wiercańska. To był ten czas, gdy można było rozmawiać i cieszyć się towarzystwem nie tylko rówieśników, ale i wszystkich tych, którym los naszych seniorów nie jest obojętny. Odnowienie kontaktów, zawarcie nowych znajomości i wspólne rozmowy były dla wszystkich miłym akcentem i oderwaniem się od szarej codzienności życia. Tradycyjnie już po raz kolejny wybrano najładniej tańczącą parę, a zostali nimi państwo Janina i Czesław Orzech z Sielca.

W tym roku najstarszą seniorką była pani Maria Ochół z Olimpowa, a najstarszym seniorem pan Stanisław Worek z Nockowej. Wszyscy wymienieni otrzymali prezenty ufundowane przez dyrektora GOK. Seniorzy brali również udział w loterii, w której można było wygrać książki pt. „Świadek epoki Franciszek Ksawery Prek” – autor Waldemar Bałda ufundowane przez Wójta Gminy, szczęśliwymi wygranymi zostali Mik Eugeniusz, Charchut Eugeniusz, Zając Krystyna, Popławska Maria, Kościak Cecylia, Jaworek Maria. Uczestnicy uroczystego spotkania miło spędzili czas i pokazali, że najważniejsza jest radość i pogoda ducha, które sprawiają, że wiek staje się mało istotny. Dziękujemy wszystkim przybyłym seniorom za pięknie spędzone chwile i życzymy im dużo zdrowia i radości z życia.

Ewa Klimek

Wieczór Kolęd i Pastorałek

W bardzo mroźny, niedzielny wieczór 8 stycznia br. w naszym ośrodku kultury odbył się Koncert Kolęd i Pastorałek. Jak co roku staramy się urozmaicić wykonawców, dobierając w miarę możliwości różne style muzyczne, niemniej jednak zawsze elementem spajającym jest tematyka Świąt Bożego Narodzenia. Nie inaczej było i tym razem i ze sceny zaserwowaliśmy znakomite, różnorodne dania muzyczne, które wg nas „posmakowały” licznie zgromadzonej widowni, ponieważ każdy występ wywoły-

Chór WierCantus

wał gromkie brawa. „Uczę” rozpoczęliśmy od Chóru Mieszanego działającego przy GOK w Wiercanach pod batutą wspaniałej Pani Dyrygent – Karoliny Kosak, a dodatkowo w niektórych utworach akompaniował na pianinie Dariusz Kosak.

Następnie na scenie „zameldowali” się studenci Wydziału Jazzu i Muzyki Rozrywkowej przy Uniwersytecie Rzeszowskim w składzie: Paulina Kloch – wokal, Przemek Kuta – perkusja, Bartek „Ski M Ing” Skiba – gitara basowa, Witek Paśko – gitara solowa i czuwający nad całym projektem Dawid Gnacek – piano. Na koniec zaprezentował się ZPiT „Wiercany” z Kapelą Wierciańską oraz specjalnym gościem – Marcinem Pokusą, muzykiem, śpiewakiem operowym i niezwykłą osobowością ze Ślemienia k. Żywca.

Zatem jak wspomnieliśmy wcześniej widzowie w trakcie trwania koncertu usłyszeli zgola odmienne dźwięki: na początku piękną, opracowaną muzykę chóralską, potem znacznie mocniejsze uderzenie z ele-

Studenci Wydziału Jazzu i Muzyki Rozrywkowej UR

mentami jazzu, popu, rocka i niesamowicie skomplikowanym aranżacjami, na koniec zaś powrót do korzeni, czyli muzyka ludowa okraszona „góralczyzną” i znakomitą konferansjerką Marcina Pokusy. Koncert został bardzo pozytywnie odebrany przez licznie zgromadzoną publiczność,

a to dodatkowo motywuje nas do organizacji podobnych przedsięwzięć. Pragniemy bardzo gorąco podziękować wszystkim artystom występującym na scenie oraz wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do końcowego efektu.

Z. Skworzec

Przegląd Jasełek

Dnia 15 stycznia 2017 r. w Gminnym Ośrodku Kultury w Wiercanach odbył się „Przegląd Jasełek”, była to już XXI edycja. Tym razem wystąpiły 3 szkoły z terenu naszej Gminy: Szkoła Podstawowa z Wiercan – opiekunowie: Maria Idzik, Halina Gunia, Szkoła Podstawowa z Olchowej – opiekunowie: Elżbieta Czapka, Agnieszka Koza, Gimnazjum z Iwierzycy – opiekunowie: Małgorzata Pająk, Remigiusz Pazdan.

Przegląd wpisał się w kalendarz imprez kulturalnych i cieszy się dużym zainteresowaniem ze strony placówek oświatowych. Jego idea jest podtrzymywanie tradycji Bożonarodzeniowych oraz integracja środowiska. Z roku na rok bierze udział coraz większa liczba dzieci i młodzieży, a poziom prezentowanych przedstawień jest wysoki. Ogromna w tym zasługa nauczycieli, którzy przygotowując swych podopiecznych do udziału traktują go jako jeden z bardzo istotnych elementów służących wychowaniu młodego pokolenia. Choć przygotowanie przedstawienia to ciężka praca, a sam występ skupiony jest nerwami i stresem to prezentowanie historii narodzin Jezusa daje wiele radości i satysfakcji.

Nasi artyści w pięknych słowach przybliżyli sens narodzenia Pana. Ponadto imponująco wykonali niejedno-

krotnie trudne kolędy i pastorałki wprowadzając wszystkich zebranych na sali w szczególny świąteczny nastrój, który często przyćmiewa pęd i zgiełk codzienności. Jasełkowe przedstawienia spotkały się z ogromnym uznaniem, co zostało wyrażone gromkimi brawami i licznymi słowami pochwał, wdzięczności oraz łzami wzruszenia.

Wszystkim „aktorom” serdecznie gratulujemy odwagi, zapału, zaangażowania i chęci do brania udziału w takich przedsięwzięciach i podziwiamy olbrzymią pracę jaką w przygotowanie do występów włożyli zarówno opiekunowie jak i wykonawcy. Wszystkie grupy jasełkowe otrzymały nagrody – talony – ufundowane przez GOK oraz słodczyce, które ufundowali Wójt i Radni Gminy Iwierzycy.

Tego dnia również zostały wręczone nagrody za konkurs „Szopek Bożonarodzeniowych”. Po dokładnym obejrzeniu oraz konsultacji komisja wyróżniła wykonawców prac za własnoręcznie wykonane elementy, innowacyjność oraz ogólny wygląd zewnętrzny. Nagrody ufundowane przez Wójta Gminy Iwierzycy Bogusława Muchę, ks. Prałata Aleksandra Śmietanę oraz dyrektora GOK Martę Zdziebło – przyznano następującym uczestnikom:

Jakub Fafara – Przedszkole Bystrzyca
Patrycja Wszolek – Przedszkole Będzienia

Daniel Pięta – SP Olchowa

Michał Antosz – SP Iwierzycy

Halina Borys – ŚDS Wiercany

Ewa Klimek

Gimnazjum

Olchowa

Wiercany

„Spotkanie oplatkowe”

...i przychodzi czas, by zasiąść przy wigilijnym stole. Wtedy ubieramy się odświętnie, obdarzamy się życzliwością i uśmiechem. Przebaczymy sobie nawzajem. Niekiedy z trudnością i trochę wbrew sobie, ale zapominamy urazy, odkładamy na bok nasze żale... stajemy się ludzcy, tzn. lepsi, piękniejsi. Dlaczego dopiero teraz? Dobrze, że teraz!

10 stycznia 2017 r. w Gminnym Ośrodku Kultury w Wiercanach po raz kolejny panie z Kół Gospodyń Wiejskich z terenu Gminy Iwierzycze, zaproszeni goście i pracownicy GOK zebrali się na spotkaniu oplatkowym. Przy stole zasiadło około 100 osób. Wśród zaproszonych gości był ks. Prałat Aleksander Śmietana, prezes WZKiOR w Rzeszowie Mieczysław Bochenek, przewodniczący Rady Gminy Iwierzycze Ryszard Pazdan, kierownik Banku Spółdzielczego w Iwierzycach Wanda Przybek, prezes Gminnej Spółdzielni SCH w Iwierzycach Helena Kazimierska, gminna przewodnicząca KGW oraz przewodnicząca komisji oświaty, kultury, zdrowia oraz prawa i porządku publicznego Irena Toś, doradca rolny Feliks Szpara, przewodnicząca KGW z wszystkich miejscowości wraz z przedstawicielkami Koła.

Dyrektor Marta Zdziebło rozpoczynając wigilijny wieczór podziękowała wszystkim za okazaną pomoc w minionym roku, merytoryczną, finansową i materialną oraz złożyła serdeczne życzenia, aby po-

kój płynący z głębi serca pozwolił budować nowe płaszczyzny porozumienia i współpracy. Kolejno głos zabierali goście, Ryszard Pazdan, Władysław Bochenek, Irena Toś, ks. Aleksander Śmietana życząc zebranym pokoju w sercach – takiego, jaki przyniosło na świat Dziecię Boże, jeszcze więcej miłości, aby umacniał nas klimat nadziei. Po wspólnej modlitwie, poddając się tej wyjątkowej aurze serdeczności i optymizmu uczestnicy spotkania podziękowali się oplatkiem.

Po części oficjalnej przyszła kolej na część biesiadną, w której wystąpił chór „WierCantus” i wprowadził wszystkich

w wigilijny magiczny nastrój, zachęcając do wspólnego kołędowania. Smaczne potrawy wigilijne przygotowały panie z KGW z Olimpowa, serdecznie im za to dziękujemy. Goście z zadowoleniem i uznaniem wyrażali się o potrzebie tego typu biesiadowania świątecznego, dzięki czemu my organizatorzy utwierdzamy się w przekonaniu, że tradycja spotkań oplatkowych, jak najbardziej powinna być kontynuowana w kolejnych latach.

Gorąco dziękujemy wszystkim, którzy tak licznie odpowiedzieli na nasze zaproszenie i przybyli, aby wspólnie świętować.

Ewa Klimek

Chór WierCantus

Treningi zespołów w Głobikowej

W dniach od 23 do 27 stycznia 2017 r. gościliśmy w Schronisku Polskiego Towarzystwa Młodzieżowych „Rozdzielnia Wiatrów” w Głobikowej. Nasz wyjazd podzielony był na dwie tury; pierwsza tura od 23 do 25 stycznia – dzieci do klasy VI, uczęszczające na zajęcia ZPiT „Wiercany”, druga grupa – młodzież gimnazjalna biorąca udział z zajęciach tańca nowoczesnego od 25 do 27 stycznia. W tym roku zimowa aura wyjątkowo sprzyjała; mroźno i śnieżnie było podczas całego naszego pobytu. W związku z tym pojeździliśmy na sankach, co dało wszystkim wiele radości, zarówno dzieciom i młodzieży jak i samym opiekunom. Do tego wzięliśmy udział w zimowych spacerach, które były dopasowane do wieku uczestników.

Nad nami bezustannie czuwał opiekun schroniska – pan Grzegorz Wadas. Dzięki jego uprzejmości i życzliwości zwiedziliśmy okolicę, mieliśmy do dyspozycji bardzo przyjemne i czyste pomieszczenia w samym schronisku jak i skorzystaliśmy z atrakcji zgromadzonych w sąsiadującej szkole (bilard, piłkarzyki, tenis stołowy oraz oczywiście gry i zabawy na sali sportowej). Dodatkowo starsza grupa intensywnie pracowała nad nowym układem tanecznym pod wodzą swojego opiekuna p. Doroty Siewierskiej-Franczyk. Do domu wracaliśmy z uśmiechem, lekko zmęczeni i niewyspani, ale to w końcu był wyjazd, na którym nie śpi się tyle co w domu. Chcemy gorąco podziękować panu Grzegorzowi Wadasowi za okazaną pomoc i życzliwość – mamy nadzieję, że jeszcze nieraz zawitaemy do gościnnej Głobikowej.

Z. Skworzec

Grupa młodsza w Głobikowej

Grupa starsza w Głobikowej

Na sankach

Podczas zajęć z nowym układem

Wojewódzki Turniej Poezji i Prozy ZAWSZE WIERNI (II edycja)

*Za dywizję wotyńską, nie kwiaty i wianki –
Szubienica w Lublinie. Ojczyście Majdanki.
Za sygnał na północy, bój pod Nowogródkiem –
Długi urlop w więzieniu. Długi i ze skutkiem.
Za bój o naszą Rosję, Ostrą Bramę, Wilno –
Sucha gałąź lub zsyłka na rozpacz beznadziejną.
[...]*

K. Wierzyński

Wojewódzki Turniej Poezji i Prozy ZAWSZE WIERNI ma swój finał zawsze na początku marca około Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych. Stanowi hołd dla wszystkich wiernych ideom wolności, honoru, życiu zgodnym z najwyższymi wartościami i umiłowania Ojczyzny.

Jest motywacją do rozbudzania zainteresowań historią najnowszą i jej bohaterami, kształtowania poczucia tożsamości narodowej. To też szansa dla młodych do rozwijania i prezentowania artystycznych uzdolnień. Właśnie młodzi – uczniowie gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych – są adresatami, uczestnikami, ale przede wszystkim „motywatorami” przedsięwzięcia. Kiedy stają na scenie, by recytować teksty ciekawe, ale wymagające dojrzałości, wymagające wiedzy i zrozumienia historii, teksty grające na najczulszych strunach serca, świadomości i sumienia Polaka, sprawiają, że czas zatrzymuje się w miejscu, w oku kręci się łza i budzi się refleksja...

W środę, 8 marca br. w GOK w Wiercanach po raz drugi miał miejsce finał Wojewódzkiego Turnieju Poezji i Prozy ZAWSZE WIERNI. To projekt organizowany przez Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców o. w Sędziszowie Młp. we współpracy z Instytutem Pamięci Narodowej o. w Rzeszowie oraz Gminnym Ośrodkiem Kultury w Wiercanach.

Wydarzeniem towarzyszącym była uroczysta akademicka z okazji Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych w Szkole Podstawowej w Wiercanach, której piękną oprawę artystyczną zapewnili najmłodsi uczniowie. Wspomniano „Wilka” i „Gniewka”. Goście obecni na spotkaniu złożyli kwiaty pod tablicą upamiętniającą żołnierzy AK.

Konkurs odbywał się pod honorowym patronatem Prezydenta RP Andrzeja Dudy Żołnierzom Wyklętym, Marszałka Województwa Podkarpackiego i Podkarpackiego Kuratora Oświaty.

Listy gratulacyjne przesłali: Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda, Marszałek Województwa Podkarpackiego Władysław Ortyl, Starosta Rzeszowski Józef Jodłowski, Przewodnicząca NSZZ „Solidarność” POiW w Rzeszowie Bogusława Buda.

Gośćmi gali finałowej byli m.in. Podkarpacki Kurator Oświaty Małgorzata Rauch, Dyrektor Wydziału Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców Irena Kozimała (reprezentująca Wojewodę Podkarpackiego), Wicestarosta Powiatu Ropczycko-Sędziszowskiego Bernadeta Frysztak, Przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” w Rzeszowie Roman Jakim, przedstawiciel Biura Tomasza Poręby, Posła do Parlamentu Europejskiego – Michał Zając, Dyrektor Biura Poselskiego Wojciecha Buczaka – Adam Piorun, a także przedstawiciele lokalnych władz

samorządowych, dyrektorzy placówek oświatowych, przedstawiciele organizacji pozarządowych, nauczyciele, uczniowie.

W zmaganiach recytatorskich na szczeblu powiatowym wzięło udział w sumie 128 uczniów z 5 powiatów: mieleckiego, ropczycko-sędziszowskiego, rzeszowskiego, sanockiego i strzyżowskiego. Do Wiercan przybyło 26 najlepszych recytatorów wraz z opiekunami z 22 szkół Podkarpacia.

Zanim rozpoczęły się przesłuchania konkursowe, goście i uczestnicy konkursu mieli okazję wysłuchać wykładu przedstawiciela IPN o. w Rzeszowie Macieja Rędzianki nt. Żołnierzy Niezłomnych. Po nim zabrał głos świadek historii Pan Franciszek Batory, by natchnąć, zwłaszcza młodych słuchaczy, duchem narodowych wartości i wspomnieć proces (1950 r.) swego brata Kapitana Józefa Batorego „Argusa”.

...Kapitan Józef Batory ps. Argus Urodził się 20 lutego 1914 r. w Weryni koło Kolbuszowej. Pochodził z rodziny rolniczej, był synem Jana, aktywnego w Polskim Stronnictwie Ludowym, oraz Petroneli z Wilków. Maturę zdał w Prywatnym Koedukacyjnym Gimnazjum w Kolbuszowej, w 1937 rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego. W stopniu podporucznika ukończył Kurs Podchorążych Rezerwy Piechoty w 22 Dywizji Piechoty Górskiej. Walczył w kampanii wrześniowej, a podczas okupacji działał w konspiracji w Związku Walki Zbrojnej i Armii Krajowej jako oficer łącznikowy Obwodu AK Kolbuszowa. Po awansie na kapitana został adiutantem Komendy Obwodu.

Po wkroczeniu Sowieców działał w Zrzeszeniu Wolność i Niezawisłość, jako szef łączności zewnętrznej Zarządu Głównego. Od jesieni 1945 r. do końca 1947 r. był stałym łącznikiem WiN-u z prymasem Augustem Hlondem. Aresztowany przez UB 2 grudnia 1947 r. Brutalne śledztwo trwało 3 lata i było prowadzone pod bezpośrednim nadzorem NKWD. Rozprawa odbyła się w październiku 1950 r. przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Warszawie. 14 października kpt. Józef Batory został skazany na 2-letnią karę śmierci.

Został zastrzelony strzałem w tył głowy w więzieniu na warszawskim Mokotowie 01.03.1951 r. Miejsce pochówku pozostaje nieznane. Jego symboliczny grób znajduje się na cmentarzu w Kolbuszowej, a symboliczny pogrzeb odbył się 17.09.1994 r.

1 marca 2010 r. został pośmiertnie odznaczony przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego

Nagroda Podkarpackiego Kuratora Oświaty Małgorzaty Rauch

skiego za wybitne zasługi dla niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski. W 2013 r. został pośmiertnie awansowany na majora.

W konspiracji działali także bracia Józefa Batorego. Młodszy brat zginął w walce z Niemcami jako żołnierz Armii Krajowej w czasie akcji Burza 27 sierpnia 1944. Inny z braci Stefan za przynależność do Armii Krajowej wywieziony został do łagrów w Stalinogorsku...

Po tych wspomnieniach wszyscy zgromadzeni w Ośrodku Kultury wsłuchali się w szereg poruszających recytacji.

Podczas kiedy komisja konkursowa w składzie: Ryszard Szetela (aktor, reżyser), Małgorzata Szczyrek (aktorka), Danuta Pado (WDK w Rzeszowie), Jolanta Niedźwiedzka (KO w Rzeszowie), Maciej Rędziniak (IPN o. w Rzeszowie) obradowała, by wyłonić zwycięzców, uczestnicy konkursu i goście mieli okazję wziąć udział w grze komunikacyjnej „Zaginiona mogiła” oraz oglądać wystawę poświęconą Niezlomnym. Urozmaiceniem czasu oczekiwania była także konkursowa loteria fantowa, w której zebrani mogli wylosować np. monetę okolicznościową NBP z 2017 r. z serii Wyklęci przez komunistów żołnierze niezlomni – Danuta Siedzikówna „Inka”.

Wreszcie nadszedł czas ogłoszenia wyników konkursu. Laureatami WTPiP ZAWSZE WIERNI (II edycja) zostali:

Kategoria I – Gimnazjum

I miejsce – Małgorzata Gąsior – Gimnazjum w Iwierzycach
II miejsce – Magdalena Partyka – Gimnazjum w Sędziszowie Młp.
III miejsce – Iwona Smela – Gimnazjum w ZS w Konieczkowej
wyróżnienie – Julia Sosińska – Gimnazjum w Chorzeli

Kategoria II – Szkoła Ponadgimnazjalna

I miejsce – Karol Stabryła – II LO w Sanoku
II miejsce – Weronika Wilczyńska – LO w ZS w Przecławiu
III miejsce – Hubert Kozdra – LO w Dynowie
wyróżnienie – Karolina Lisak – ZS-TW w Trzcinie
Przypisano również nagrody specjalne:

Nagroda specjalna Podkarpackiego Kuratora Oświaty Małgorzaty Rauch – Aleksandra Tęcza – LO w Strzyżowie

Nagrody specjalne Posła na Sejm RP Wojciecha Buczaka – Adrianna Wójtowicz – LO w Strzyżowie oraz Karolina Chmielowiec – ZS w Ropczycach

Do finału WTPiP ZAWSZE WIERNI dotarli uczniowie z następujących szkół: II LO w Mielcu, Gimnazjum w Dynowie, I LO w Sanoku, Gimnazjum w ZS w Pstrągowej, Gimnazjum nr 1 w Ropczycach, Gimnazjum w Nowej Wsi, Gimnazjum ZS w Chorzeli, Gimnazjum w Wiśniowie, Gimnazjum w Sędziszowie Małopolskim, Gimnazjum w Chmielniku, Gimnazjum ZS w Chorzeli, II LO w Sanoku, LO w Strzyżowie, Gimnazjum w Iwierzycach, Zespół Szkół Techniczno-Weterynaryjnych w Trzcinie, I LO w Mielcu, II LO w Sanoku, ZS im. ks. dra. Jana Zwierza w Ropczycach, Gimnazjum w ZS w Konieczkowej, LO w ZS w Przecławiu, LO w Dynowie, Zespół Szkół Agrotechnicznych w Ropczycach.

Realizacja turnieju jest dziełem wielu osób. Ślemy serdeczne pozdrowienia dla wszystkich Uczniów i Nauczycieli przygotowujących się do niego już od etapu szkolnego.

Dziękujemy Starostwom Powiatowym aktywnym w konkursie powiatów: mieleckiego, ropczycko-sędziszowskiego, rzeszowskiego, sanockiego i strzyżowskiego. Dziękujemy Organizatorom eliminacji powiatowych: I Liceum Ogólnokształcącemu im. Stanisława Konarskiego w Mielcu, Wydziałowi Edukacji, Kultury i Sportu Starostwa Powiatowego w Ropczycach, Liceum Ogólnokształcącemu im. KEN w Dynowie, Młodzieżowemu Domowi Kultury w Sanoku, Powiatowemu Centrum Kultury i Turystyki w Wiśniowie.

Dziękujemy tym, którzy przyczynili się do podniesienia rangi WTPiP „ZAWSZE WIERNI” oraz jego promocji i wsparli go w różny sposób.

PATRONAT HONOROWY:

Patronat Prezydenta RP Andrzeja Dudy
Żołnierzom Wyklętym

PATRONAT i wsparcie rzeczowe:

Marszałek Województwa Podkarpackiego
Władysław Ortyl

Nagrody posła na Sejm RP Wojciecha Buczaka

Podkarpacki Kurator Oświaty w Rzeszowie Małgorzata Rauch

WSPARCIE w organizacji projektu i wsparcie rzeczowe:

Starostwo Powiatowe w Ropczycach
Askonet – Pracownia Reklamy z Ropczyc
Mobilna Akademia Rozwoju
Kino „Zorza” w Rzeszowie
Dyrektor NBP Beata Rapa Oddział Okręgowy w Rzeszowie
OSP w Wiercanach

PATRONI MEDIALNI:

TVP3 Rzeszów
TV Sędziszów Małopolski
Polskie Radio Rzeszów
„Super Nowości”
„Tygodnik Solidarność”
„Reporter Gazeta”

ORGANIZATORZY i fundatorzy nagród:

Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców O. Sędziszów Małopolski
Instytut Pamięci Narodowej O. w Rzeszowie
Gminny Ośrodek Kultury w Wiercanach

Oprac. Elżbieta Orzech (KSW)

Fot. GOK

„Zasłużony dla Ziemi Sędziszowskiej”

W dniu 28 lutego 2017 r. podczas uroczystej sesji Rady Miasta z okazji 534. rocznicy nadania praw miejskich dla Miasta Sędziszów Młp., która odbyła się w MGOK w Sędziszowie Młp. Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelktualną Koło w Sędziszowie Młp. otrzymało wyróżnienie „Zasłużony dla Ziemi Sędziszowskiej” za długoletnią działalność na rzecz środowiska osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Statuetkę z rąk Burmistrza Sędziszowa Młp. Bogusława Kmiecia i Przewodniczącego Rady Miasta Jerzego Kiebały odebrali: wieloletni Prezes Stowarzyszenia Pan Władysław Antos oraz obecna Prezes Pani dr Joanna Leśniak.

Podczas wystąpienia Pan Władysław Antos podkreślał, że: „Stowarzyszenie PSONI w Sędziszowie Młp. świadczy rehabilitację dla osób z całego Powiatu, a Środowiskowy Dom Samopomocy jest ośrodkiem wsparcia o zasięgu powiatowym. Porównał siebie do maszynisty, który ciągnie wagony pociągu i jak sam powiedział: „Musi być ten maszynista, ale sam też nic nie zrobi. Gdyby nie władze Powiatu, Miasta Sędziszów Młp. i Gminy Iwierzycze, Pani Wice Starosta Bernadeta Frysztak nie moglibyśmy tak prężnie działać”. Odbierając nagrodę Pani Prezes dr Joanna Leśniak mówiła: „Dziękuję w imieniu własnym, rodziców oraz samych osób z niepełnosprawnością intelektualną. Jestem już trzecim pokoleniem, które aktywnie wspiera osoby z niepełnosprawnością intelektualną i zobowiązuję się, do godnego kontynuowania dzieła babci i dziadzia – Ireny i Władysława Antos.”

Polskie Stowarzyszenie na rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelktualną istnieje w Polsce już od ponad 60. lat i jest najstarszą i największą organizacją pozarządową w kraju działającą na rzecz osób z niepełnosprawnością intelektualną i ich otoczenia. Stowarzyszenie zrzesza tysiące rodziców, profesjonalistów oraz samych osób z niepełnosprawnością intelektualną, którzy wspólnie, aktywnie i twórczo działają na rzecz pełnego włączenia osób

doświadczających niepełnosprawności intelektualnej w społeczeństwo. Prowadzi 312 placówek, w których wsparcie otrzymuje 25 500 osób – dzieci, młodzież i osoby dorosłe. Jest prekursorem nowatorskich koncepcji w podejściu do niepełnosprawności, reprezentantem interesów środowiska osób z niepełnosprawnością intelektualną, skutecznie wywierające wpływ na zmianę postaw społecznych wobec tej grupy osób w Polsce. Społeczne inicjatywy Stowarzyszenia rozwijane i doskonalone przez lata zostały na stałe włączone do polityki społecznej w Polsce.

Polskie Stowarzyszenie na rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelktualną Koło w Sędziszowie Młp. (PSONI) działa od 32 lat. Posiada duże doświadczenie w prowadzeniu na zlecenie oraz ze środków własnych różnorodnych usług m.in. w formie placówek i ośrodków wsparcia – Dienne Centrum Aktywności od 1997 r. i Środowiskowy Dom Samopomocy od 2000 r., a także zespołów kompleksowej, wielospecjalistycznej pomocy, w szczególności w zakresie rehabilitacji, terapii i innych usług wynikających z idei aktywnego życia przy pełnym włączeniu osób z niepełnosprawnością intelektualną w życie lokalnej społeczności.

Początki Stowarzyszenia to 1984 r. kiedy to z inicjatywy Ireny i Władysława Antos, Elżbiety i Piotra Kaczor, Lidii i Aleksandra Chęłpa, Danuty i Stanisława Antończak powstało Koło Pomocy Dzieciom Specjalnej Troski w Sędziszowie Młp.

działające przy Towarzystwie Przyjaciół Dzieci.

Do 1996 r. mimo wychowywania trójki dzieci, w tym syna Romana z głębokim stopniem niepełnosprawności intelektualnej, siedziba Koła mieściła się w prywatnym mieszkaniu Państwa Ireny i Władysława Antos, które pełniło także funkcję pierwszego społecznie działającego Punktu Oparcia Społecznego dla osób z niepełnosprawnością i ich rodzin. Głównym zadaniem jakie Państwo Irena i Władysław Antos sobie postawili było wspieranie rodzin i rehabilitacja ich dzieci.

W 1994 r. Koło weszło w struktury organizacyjne Polskie Stowarzyszenia na rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym (PSOUU). Przewodniczącym Zarządu Koła pozostał wybrany już w 1984 r. Pan Władysław Antos, a funkcję Wice Przewodniczącej Zarządu Koła objęła córka Pani Ireny i Władysława Antos – Pani mgr Marzena Jakubek.

W 1996 r. Zarząd Główny PSOUU zakupił dla Koła w Sędziszowie Młp. dom mieszkalny przy ul. Kościuszki 20 w Sędziszowie Młp.. Budynek zakupiono ze środków PFRON – 60 tys. zł, Urzędu Miasta i Gminy Sędziszów Młp. dzięki zaangażowaniu Burmistrza Sędziszowa Młp. Wiesława Oleś, Wice Burmistrza Stanisława Paśko, Rady Gminy – m.in. Bernadety Frysztak – 20 tys. zł oraz Urzędu Gminy Iwierzycze – Wójtowi Wiesławowi Wojdon i Wice Wójtowi Edwardowi Klimek – 10 tys. zł. Starania Zarządu Koła w Sędziszowie Młp. o własny budynek wspierała z wielkim zaangażowaniem Pani Danuta Bentkowska oraz jej mąż Mecenas Aleksander Bentkowski, ówczesny poseł na Sejm RP i Minister Sprawiedliwości.

Na wniosek Zarządu Koła w Sędziszowie Młp. w 1997 r. powołano Dienne Centrum Aktywności – pierwszą w terenie i jedną z pierwszych w województwie

placówkę rehabilitacyjno – terapeutyczną dla dzieci, młodzieży i osób dorosłych z niepełnosprawnością intelektualną oraz ich rodzin a w 2000 r. powołano Środowiskowy Dom Samopomocy dla 15 osób dorosłych z niepełnosprawnością intelektualną. Funkcję Kierownika placówki objęła Pani mgr Marzena Jakubek. Liczba chętnych co roku zwiększała się, a baza lokalowa w Sędziszowie Młp. okazała się niewystarczająca, dlatego też Zarząd Koła dzięki przychylności ówczesnych Wójtów Gminy Iwierzycy – Jerzego Jakubca i Wiesława Wojdona oraz Rady Gminy Iwierzycy – od Urzędu Gminy Iwierzycy początkowo wynajął, a następnie zakupił za symboliczną „1 zł” budynek Przedszkola w Wiercanach. Dzięki temu w 2002 r. możliwe było otwarcie Filii ŚDS w Wiercanach.

Obecnie ze wsparcia w PSONI Koło w Sędziszowie Młp. korzystają 62 osoby z niepełnosprawnością intelektualną, zaburzeniami psychicznymi oraz z niepełnosprawnościami sprzężonymi z terenu 6 gmin, w tym 2 miast i 20 wsi.

Przez lata działalności Koło PSONI w Sędziszowie Młp., a także Zarząd Koła było laureatem prestiżowych nagród i wyróżnień o zasięgu lokalnym i ogólnopolskim m.in.:

- 2002 r. – Honorowy tytuł Pro Publico Bono jako „Instytucja Roku 2002”
- 2003 r. – Zarząd Główny PSOUU przyznał Pani Irenie i Władysławowi Antos Medal „Fideliter et Constante” „Wiernie i Wytrwale”,
- 2003 r. na wniosek Zarządu Głównego PSOUU Państwo Irena i Władysław otrzymali od Prezydenta RP Aleksandra Kwaśniewskiego Złoty Krzyż Zasługi,
- 2016 r. – Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej – Pani Elżbieta Rafalska jedną z 8 nagród w Polsce i jedyną w województwie podkarpackim, na wniosek Starostwa powiatu ropczycko-sędziszowskiego, przyznała Panu Władysławowi Antos jako wyraz uznania za 40-letnią wybitną i nowatorską działalność na rzecz osób z niepełnosprawnością intelektualną.

W styczniu 2016 r. Pan Władysław Antos zrezygnował z pełnienia funkcji Przewodniczącego Zarządu Koła, a jego miejsce zajęła nowa Przewodnicząca Zarządu Pani dr Joanna Leśniak.

Dzięki nowatorskim i wieloletnim staraniom w 2016 r. nastąpiło uroczyste poświęcenie i otwarcie Mieszkania treningowego połączone z Międzynarodową Konferencją Naukową „Porozmawiajmy o niepełnosprawności” zorganizowaną z zaprzyjaźnionym Specjalnym Ośrodkiem Szkolno-Wychowawczym w Ropczycach. Rozbudowa budynku była możliwa dzięki gospodarności Koła oraz wsparciu sponsorów – Pana Roberta Stefanowskie-

go, właściciela firmy Greinplast oraz dzięki Państwu Marii i Adamowi Mitek, właścicielom firmy „Technid – 2” w Sędziszowie Młp.. Kluczowym elementem tej innowacji jest wsparcie osób z niepełnosprawnością intelektualną, ich rodziców, rodzeństwa i opiekunów prawnych w środowisku lokalnym. Trening mieszkaniowy prowadzony w sposób praktyczny, przez doświadczanie przy wsparciu trenerów, psychologa i pracownika socjalnego przygotowuje do prowadzenia własnego gospodarstwa domowego.

W dniu 24.10.2016 r. na wniosek Zarządu Koła, postanowieniem Sądu Rejestrowego w Rzeszowie nastąpiła zmiana nazwy Stowarzyszenia na Polskie Stowarzyszenie na rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną (PSONI).

Działania prowadzone w PSONI Koło w Sędziszowie Młp. skierowane są bezpośrednio do osób z niepełnosprawnością intelektualną i z niepełnosprawnościami sprzężonymi oraz pośrednio do rodzin, opiekunów i rodzeństwa osób z niepełnosprawnością intelektualną i polega na wsparciu i odciążeniu ich w codziennych obowiązkach, możliwości zaplanowania własnego życia bez konieczności rezygnacji z pracy zawodowej realizacji osobistych planów także pozostałych członków rodziny.

Grupą docelową prowadzonego wsparcia jest też środowisko lokalne (społeczeństwo) oraz środowisko związane z pracą Ośrodków Pomocy Społecznej. Działania PSONI Koło w Sędziszowie Młp. pozwalają na poszerzenie wiedzy o tematykę związaną z pracą na rzecz osób z niepełnosprawnością intelektualną, zmianę postrzegania tych osób, ich potrzeb, możliwości i umiejętności, oraz na wspólne wypracowanie nowych, modelowych rozwiązań w pracy na rzecz środowiska osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Efekty prowadzonych innowacyjnych działań koncentrują się na równomiernym niwelowaniu i przeciwdziałaniu różnorodnym formom wykluczenia społecznego, kulturowego i ekonomicznego.

Od początku działalności Koła PSONI w Sędziszowie Młp. w jego tworzenie zaangażowana była i jest nadal cała rodzina Pani Ireny i Władysława Antos – głównie dzieci, zięć, wnuki i prawnuki.

Dzięki wsparciu przyjaciół, m.in. Bernadety Frysztak, Bogusława Kmiecica, Danuty i Aleksandra Bentowskich, Marty Zdziebło, Elżbiety Mikołajczyk, Marty Gostkowskiej, Otylii Włodarskiej, Roberta Stefanowskiego, Marii i Adama Mitek i wielu, wielu innych, uczestnicy placówek – osoby z niepełnosprawnością intelektualną mogą każdego dnia doświadczać godności i ją otrzymywać. Dziękujemy!

dr Joanna Leśniak

Wiejskie pory roku

Gdy się wiosna zbliża
Świat do życia budzi
Nadzieja wstępuje
W serca wszystkich ludzi.

Rolnicy z pługami
W pola wyruszają
Troskliwie w swą ziemię
Zboża wysiewają.

Ciesz się gdy rośnie
I ma piękne kłosa
Jadą znów na łąki
Bo tam sianokosy.

W ogródku przy domu
Kwiaty zakwitają
A w gaju nad strumykiem
Śłowiki śpiewają.

Gdy się wiosna kończy
A lato zaczyna
W wiejskich gospodarstwach
Nadal krzątająca.

Po stawie radośnie
Kaczuszki pływają
A uczniowie w szkołach
Wakacji czekają.

Żniwiarze sprowadzają
Czy dojrzały kłosa
A gdy ziarno twarde
Chwytają za kosy.

Ciężka praca przy żniwach
Wszyscy narzekają
Ale kos już nie ma
Kombajny ruszają.

A gdy lato się skończy
Jesień liść ożłoci
Z koszykiem do lasu
Na grzyby się chodzą.

Gospodynie z ogrodów
Warzywa sprzątają
W swych kuchniach zapasy
Smaczne przyrządzają.

A gdy późną jesień
I dni są już krótkie
Dziergają dla dzieci
Sweterki ciepłutkie.

Mężowie w kominkach
Ogień rozpalają
I przed telewizorem
Mecze oglądają.

Przyszła w końcu zima
Mrozy zawieruchy
Ludziska wkładają
Na siebie kożuchy.

Zasypane drogi
Śniegi wciąż padają
Dzieciaki się cieszą
Bo sanki czekają.

Gdy jest długa zima
To wszyscy się nudzą
Drogowcy z zaspami
Bez przerwy się trudzą.

Wreszcie koniec zimy
I rzeki wzbierają
Ludzie z utęsknieniem
Znów wiosny czekają.

Alicja Chrzan

Wiercańska Syberiada

Tragiczne losy rodziny Stasików z Wiercan opowiada p. Maria Mędrygał z d. Stasik.

W burzliwym okresie, w którym obecnie żyjemy, media przy użyciu nowoczesnych technologii niemal codziennie „wciskają” nam nowych bohaterów, których losy są nam równie odległe, jak i miejsca o których mówią.

Wystarczy tylko trochę na chwilę odebrać się od tego zgiełku codzienności, zatrzymać i wyteńczyć wzrok, aby dostrzec, że wśród nas, na tak zwanej „prowincji” żyją ludzie, którzy skrywają w sobie tragiczne, a zarazem niesamowicie ciekawe wspomnienia przeżyć własnych jak i swoich rodzin.

Ludzie którzy dzięki hartowi ducha, wierze i wytrwałości przetrwali „niehumaniczny czas”, a miłość do ojczyzny często przypłacała własnym życiem. Autorka tekstu jest wdzięczna p. Marii Mędrygał z d. Stasik z Wiercan, która zdecydowała się na opowiedzenie tragicznej, ale zarazem niezwykle ciekawej historii swojej rodziny. Myślę, że publikując ją w „Wiadomościach Iwierzycznych” jako część naszej historii lokalnej uchronimy ją od zapomnienia.

*Usiądź Sybiraku, wygodnie w fotelu
I powspominać, mój ty drogi przyjacielu,
Jak w mroźny luty przed wieloma laty
Bez sądu i wyroku, daleko od kraju
W odległej, śnieżnej miejscy sowieckiego „raju”*
(fragment wiersza Tadeusza Witosa)

Z Wiercan na Kresy Wschodnie)

Pani Maria Mędrygał z d. Stasik wspomina, że jej ojciec pochodził z Łękawicy koło Żywca. Urodził się 19 lutego 1895 roku, a zmarł 31 grudnia 1965 roku w Wiercanach. W czasie I wojny światowej walczył na froncie. Po jej zakończeniu zapoznał Annę Paśko z Wiercan ur. 1898 roku (zm. 6.02. 1955 roku), z którą zawarł związek małżeński. Głód ziemi, który wówczas występował (prawdopodobnie zdecydowanie większy w okolicach Żywca, niż Rzeszowa) przyczynił się do faktu, że nowa rodzina zamieszkała w Wiercanach. Tutaj też 25 września 1920 roku przyszedł na świat ich najstarszy syn Jan Stasik.

17 grudnia 1920 roku Sejm przyjął ustawę o nadawaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego. Pracowity i odważny Józef, skorzystał z możliwości jakie dało mu państwo i zabrał rodzinę na Podole. Prawdopodobnie było to na przełomie 1921/1922 roku. Tam dokąd przybyli, niedaleko Tarnopola, zastali dosłownie „puste pola”. Były to tereny zacofane gospodarczo. Aby zdobyć

drewno na opał, należało pokonać około 100 kilometrów. Taka podróż była bardzo długa i wyczerpująca. Mimo tego polscy osadnicy zaczęli tworzyć prowizoryczne zabudowy. Początkowo ich domy były swego rodzaju „lepiankami”. Osadę, którą zamieszkiwali, nazwali Konopnica, na cześć Marii Konopnickiej.

Problemy, z którymi spotykali się osadnicy sprawiły, że tylko najwytrwalsi potrafili przekształcić otrzymaną ziemię w rentowne gospodarstwa. Posiadłość Józefa Stasika stanowiło 30 morgów, to jest około 17 ha. Resztę dobytku stanowiło 10 sztuk bydła i 4 konie. W pracach gospodarskich rodzinie pomagała służąca. W Konopnicy urodziły się kolejne dzieci Stasików: Mieczysław Stasik (1922 r.), Aleksander Stasik (ur. 13.12. 1929 r., zm. 19.10. 1998 r.), a 6 czerwca 1936 r. pani Maria Stasik, obecnie Mędrygał – nasza rozmówczyni.

Wybuch II wojny światowej i tułaczka po bezdrożach Syberii

Z wczesnego dzieciństwa p. Maria pamięta jedynie skrawki obrazów. Utkwiła jej w pamięci radość najstarszego brata, który na krótko przed wybuchem wojny w maju 1939 roku zdał maturę w szkole w Tarnopolu, a młodszy brat Mieczysław uczył się wtedy w szkole rolniczej.

Wspomina również, że na początku września 1939 roku instynktownie wyczuwała, że stało się coś niedobrego, a wszyscy wokół mówili o wojnie. Dopiero później pod wpływem przeżyć własnych i opowieści rodzinnych zdała sobie sprawę czym jest wojna, że Polska przestała istnieć, a po wkroczeniu w dniu 17 września 1939 roku Armii Czerwonej, zaczęła żyć w Ukraińskiej Socjalistycznej Republice Radzieckiej, jednocześnie ukraińscy sąsiedzi zaczęli przejawiać wobec nich wrogość.

W dniu 10 lutego 1940 roku dla niej i jej rodziny zawałił się świat. W czasie pierwszej deportacji razem z całą rodziną została wywieziona na Sybir.

Przed podróżą pozwolono wziąć im tylko niewielki bagaż. Na przemysłane pakowanie nie było ani czasu, ani pozwolenia. Wśród tych nielicznych rzeczy, które mama pani Marii zabrała w pośpiechu był krzyż, gromnica i obrazek komunijny jednego z braci. Te religijne symbole miały im odciążać dodawać otuchy na „niehumanicznej ziemi”.

Podczas gdy Polacy w pośpiechu opuszczali swoje gospodarstwa, ich ukraińscy sąsiedzi obiecywali pilnować pozostawione

go dobytku. Według pani Marii, chodziło raczej o grabież i roztrwonienie tego, co zostało po zesłanych. Tym Polakom, których nie wywieziono na Sybir, groziło również duże niebezpieczeństwo. Od 1943 roku na Podolu i Wołyniu zaczęły się masowe rzezie ludności polskiej, dokonywane przez ukraińskich nacjonalistów. Pani Maria wspomina tu historię pana Kocona, również mieszkającego wsi Konopnica, któremu udało się uniknąć zsyłki na Sybir i przywieźć ze sobą do Nockowej historii o mordach Ukraińców na Polakach. Banderowcy nie oszczędzali nikogo. Kobietom w ciąży rozpruwali brzuchy, mężczyźni przybijali do budynków, cięli skórę, którą później solili, dzieci nabijali na płoty... Ogrom okrucieństwa jakiego dopuścili się na Polakach jest przerażający i trudny do wybaczenia. Należy jednak dodać, że znane są również przypadki kiedy to Ukraińcy ratowali życie swoim sąsiadom – Polakom lub też nie chcieli brać udziału w bestialskich mordach. Niejednokrotnie sami za to zapłacili życiem.

Długa podróż w warunkach urągającej ludzkiej godności była koszmarem. Za toaletę służyła dziura w podłodze, a ponieważ było bardzo zimno, często zamarała. Doskwierał głód, a do wagonów często zaglądała śmierć. Dla wielu zesłańców była to ostatnia podróż w życiu. Zmarłych chowano w śniegu przy torach, natomiast zamrożone noworodki najczęściej wypychano z pociągu przez zakratowane okienka. Rodzina pani Marii w całości przeżyła podróż. Ciężarówką, a później saniami zawieziono ich do „Uczastka”, miejsca na Syberii, które od tamtej chwili stało się ich domem na 4 lata. Osady z polskimi zesłańcami nosiły nazwy „Uczastek 1”, „Uczastek 2” itd., z czasem numery zastąpiono nazwami (prawdopodobnie chodzi o rosyjskie słowo „uczastek” co oznacza w języku polskim cyrul – część podziału administracyjnego będącego odpowiednikiem powiatu, dzielnicy, okręgu – przyp. autora). Klimat w tajdze był bardzo surowy, a ziemia mało urodzajna. Krótkie lato trwało 3 miesiące. Zesłańcy mieszkali w drewnianych barakach, razem z pluskami i szczurami. W lichym odzieniu katorżniczo pracowali przy wyrębiej tajgi. Pani Maria, razem z innymi niepracującymi dziećmi spędzała całe dni w baraku. Jak wspomina – zimno dawało się jakoś znieść. Najgorszy był głód. Z tego powodu też często płakała. W wyniku niedożywienia ludzie masowo chorowali. Na posiłki składały się niewielkie porcje twardego, gliniastego chleba i „cienka” zupa. Nie mogły one zaspokoić głodu,

a mimo tego były na wagę złota. Obrazuje to anegdota, którą opowiadał wśród znajomych, już w Polsce, Aleksander, najmłodszy brat pani Marii. Kobieta niosąc zupę z obozowej stołówki, musiała przejść przez rzekę, na której za kładkę służyło powalone drzewo. Wpadła do wody, ale mimo tego miskę z pożywieniem trzymała wysoko w górze nie chcąc stracić posiłku.

Wielu zesłańców zmarło w wyniku chorób. Pani Maria podczas choroby, która jak u wielu innych katorżników była wynikiem niedożywienia, dostała na pocieszenie kostkę cukru. Pamięta także chorobę ojca. Dokuczał mu reumatyzm, z bólu chodził na czworakach. Kiedy było trochę lepiej kładł się na rozgrzanym pod barakiem piasku, dzięki czemu odczuwał ulgę w cierpieniu.

Każda droga do ojczyzny jest dobra

Po podpisaniu w dniu 4 grudnia 1941 roku układu Sikorski – Stalin, Polacy przebywający na terenie ZSRR (najczęściej w różnego typu łagrach) zyskali częściową poprawę bytu oraz mogli wstępować do nowotworzonej Armii Polskiej w ZSRR. Nie wszystkim udało się jednak w porę dotrzeć do ośrodków mobilizacyjnych armii gen. Andersa, którą później ewakuowano na Bliski Wschód.

Tak stało się z dwoma braćmi p. Marii Mędrygał. Drugą szansę powrotu do ojczyzny Mieczysław i Jan Stasikowie skwapliwie wykorzystali. Zgłosili się na ochotnika – bez uzgodnienia z rodziną – do armii gen. Berlinga tworzonej na terenie ZSRR pod patronatem Związku Patriotów Polskich, któremu przewodzili przedwojenni socjaliści.

Obydwaj bracia p. Marii walczyli w oddziałach I Armii Wojska Polskiego, zwanych potocznie „kościuszkowcami” od swojego

patrona Tadeusza Kościuszki i zginęli podczas walk toczonych w Polsce.

W dniu 29 sierpnia 1944 roku w walce o przyczółek warecko-magnuszewski poległ chorąży Jan Stasik, a 14 września 1944 roku w pobliżu Warszawy, kapral Mieczysław Stasik. Pani Maria z wielką pieczołowitością przechowuje listy od nich. Czasem je czyta. Z dumą, powagą i smutkiem wspomina braci, którzy w wojennych listach prosili, aby rodzice uczyli ją ojczystego języka, żeby go nigdy nie zapomniała. Mieczysław w jednym z listów żartobliwie pisał: „Gonimy Niemca, aż się kurzy, a że ja mam krótkie nogi, to nie mogę zdążyć”.

Pani Maria nie może zrozumieć, jak to w wolnej przecież Polsce, próbuje się zapomnieć i wymazać z historii trud, pot, łzy i ogromną ofiarę krwi i życia, którą z miłości do ojczyzny złożyli ci młodzi chłopcy walcząc w szeregach I i II Armii Wojska Polskiego, przynosząc Polsce wolność od wschodu.

Ich czyny powinna właściwie ocenić historia wolna od politycznego oszołomstwa.

W zapomnianych mogiłach odwiedzanych tylko przez rodzinę, kapral Mieczysław Stasik znalazł wieczny spoczynek na Cmentarzu Ofiar II wojny światowej w Aninie, a ciało chorążego Jana Stasika zostało oddane matce ziemi, gdzieś na cmentarzu pod Magnuszewem.

Wspominając ich w tym artykule przywrócił im należną pamięć.

Z tajgi na stepy

W wyniku umowy zawartej pomiędzy gen. Sikorskim a Stalinem, wiele polskich rodzin, w tym rodzina Stasików została przesiedlona z mroźnej tajgi na cieplejsze, stepowe obszary.

W 1944 roku Stasikowie osiedlili się w wiosce, niedaleko Saratowa, gdzie warun-

ki klimatyczne były znacznie lepsze, niż w poprzednim miejscu zamieszkania. Rosły tam arbuzy nazywane „dynkami”, uprawiano pszenicę, a na wiosnę pięknie kwitły tulipany. Pracując w kołchozie, potajemnie można było coś zabrać. Co zaradniejsze kobiety chowały to co udało się ukraść w białiznie i przynosiły rodzinie. Tutaj w okolicy Saratowa pani Maria uczęszczała do szkoły i znalazła przyjaciółkę Rosjanek, którą bardzo mile wspomina do dzisiaj.

Powrót

*Przyjdę do Ciebie, Ojczyzno,
stanę na progu Twoich granic,
Kłęknię, jak pielgrzym strudzony,
w jasnym obliczu świętości
I żem nareszcie wróciła z dróg
dalekiego wygnania
Tylko to jedno Ci powiem,
powiem jak można najprościej.....*

(fragment wiersza Anny Rudawcowej)

6 czerwca 1946 roku, dzięki polsko-radzieckiej umowie repatriacyjnej, pani Maria wraz z rodzicami i bratem Aleksandrem powróciła do Polski. Stasikowie przyjechali do Wrocławia na Psie Pole i zostali osiedleni w podwrocławskiej miejscowości Węgrzyn. Mieszkali tam do grudnia 1946 roku. Jednak brat Józefa Stasika, Stanisław namówił całą rodzinę do powrotu do Wiercan, gdzie udało im się rozpocząć nowe życie.

Pani Maria Mędrygał z d. Stasik została uhonorowana Krzyżem Zesłańców Sybiru. To zaszczytne odznaczenie postanowieniem z dnia 23 listopada 2006 roku nadał jej prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński, a wręczyła ówczesna wojewódzka na Województwa Podkarpackiego Ewa Draus.

Wspomnień wysłuchała i spisała dla potomnych Joanna Dłużeń

Śmierć rodzi życie

Już niebawem katolicy na całym świecie będą przeżywać najważniejsze święta w całym roku liturgicznym – Wielkanoc. Przygotowanie do tych świąt poprzedzone jest 40-sto dniowym czasem Wielkiego postu, który ma pozwolić głębiej wejść w tajemnicę męki, śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa. Najkrótszym, ale posiadającym najważniejsze znaczenie okresem liturgicznym jest Triduum Paschalne czyli, Wielki Piątek, Wielka Sobota i Wielka Niedziela. Może w czytelnikach pojawić się pytanie: a co z Wielkim Czwartkiem? W naszej świadomości przyjęło się, że Triduum Paschalne to Wielki Czwartek, Pią-

tek i Sobota. A co z niedzielą kiedy świętujemy najważniejszą prawdę naszej wiary, że Chrystus Zmartwychwstał. W celu wyjaśnienia tego problemu należy sięgnąć do hebrajskiego sposobu liczenia czasu. U Żydów dzień następny rozpoczynał się wieczorem dnia poprzedniego, a nie tak jak w naszej mentalności – o północy. Gdy w ten sposób popatrzymy na dni Triduum to wydarzenia Wielkiego Piątku zaczynamy świętować od Mszy Wieczerzy Pańskiej w Wielki Czwartek wieczorem.

Przyjrzyjmy się teraz poszczególnym dniom Triduum Paschalnego i ich znaczeniu.

Wielki Czwartek

W ten dzień sprawowane są tylko dwie Msze Święte. Pierwszą – Mszę Krzyżma Świętego kończącą okres Wielkiego Postu celebrowe biskup w katedrze razem z ka-

planami. W czasie tej liturgii poświęcane są oleje święte, których używa się przez cały rok do sprawowania sakramentu chrztu świętego, bierzmowania i namaszczenia chorych. Zebrani kapłani wokół swojego biskupa odnawiają przyrzeczenia kapłańskie złożone w dniu święceń kapłańskich.

Wieczorem w parafiach sprawuje się drugą w tym dniu Mszę Świętą – Mszę Wieczerzy Pańskiej. Wspominamy wtedy ustanowienie sakramentu Eucharystii i Kapłaństwa. Gest umycia nóg (*łac. mandatum*) przypomina przekazane przez Jezusa przykazanie miłości i postawę służby i pokory wobec bliźniego, które powinien przyjąć człowiek wierzący. Ważnym momentem w liturgii Wielkiego Czwartku są słowa wypowiedziane w czasie modlitwy Eucharystycznej: „*To jest dzisiaj*”. Te słowa każą nam głębiej zastanowić się nad tym,

że to co wydarzyło się historycznie 2000 lat temu, dzięki liturgii staje się naszym udziałem **tu i teraz**. Jezus każe nam to wydarzenie przeżyć tak, jak byśmy byli osobiście obecni w Wieczerniku i czuli się jak Jego uczniowie. Po komunii świętej Najświętszy Sakrament zostaje przeniesiony do ołtarza adoracji tzw. ciemnicy, która ma upamiętnić zdradę Judasza, aresztowanie Jezusa i wtrącenie go do więzienia. W tym dniu w kościołach milkną organy i dzwonki aż do Liturgii Wigilii Paschalnej.

Wielki Piątek

Jest to jeden z dwóch dni kiedy Kościół nie celebrował Eucharystii. W Wielki Piątek wspominamy proces Jezusa, biczowanie, drogę krzyżową i śmierć. W centrum tego dnia jest krzyż. W Kościele panuje cisza i milczenie, nie grają organy. Liturgię Wielkiego Piątku rozpoczyna padnięcie na twarz celebransa przed ołtarzem i dłuższa chwila milczenia. Wierni w tym czasie klęczą. Ta postawa wyraża, że tajemnicy Wielkiego Piątku nie da się wyrazić słowami, trzeba ją przemilczeć i unieść się przed Bogiem. Następnie jest liturgia słowa w centrum której znajduje się odczytanie męki Jezusa wg Św. Jana. Po odczytaniu Męki Pańskiej i homilii w sposób uroczysty odśpiewana jest najbardziej rozbudowana modlitwa wiernych składająca się z 10 wezwań. Ukazuje ona, że Chrystus umarł za wszystkich: wierzących i niewierzących, potrzebujących, głodnych i biednych. Trzecim elementem jest adoracja krzyża. W uroczysty sposób wnoszony jest krzyż na którym dokonano się nasze zbawienie. Po adoracji każdy całuje znak odkupienia wyrażając szacunek i miłość. Ostatnią częścią jest komunia święta i przeniesienie do grobu.

Wielka Sobota

To dzień szczególnej ciszy i milczenia w Kościele. Dzień kiedy Chrystus spoczywa w grobie i wstępuje do otchłani. Wielka Sobota jest czasem na modlitwę, adorację, zastanowienie się nad tym, czym dla mnie jest śmierć Jezusa. W Wielką Sobotę także nie celebrował Eucharystii. Po zmroku, możliwie jak najpóźniej rozpoczyna się celebrowanie Wigilii Paschalnej,

która zalicza się już do Niedzieli Zmartwychwstania. Pierwszą częścią jest liturgia światła, w centrum której stoi Paschał – znak Chrystusa Zmartwychwstałego, który rozświetla mroki i ciemności grzechu. Przy zgaszonym świetle wnosi się do świątyni zapalony Paschał, od którego wierni

odpalają przyniesione przez siebie świece. Po wejściu do kościoła odśpiewuje się uroczyste orędzie wielkanocne mówiące o Zmartwychwstaniu Chrystusa. Drugą częścią jest rozbudowana liturgia słowa podczas której przypomniana zostaje cała historia zbawienia. Kolejną częścią liturgii jest liturgia chrzcielna, która ma uświędnić, że przez chrzest zostaliśmy włączeni w Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie Chrystusa. Jako świeci i umiłowani Boga rozpoczynamy liturgię Eucharystyczną, w czasie której karmimy się Ciałem i Krwią

Jezusa. Do domów rozchodzimy się z radosnym śpiewem „Alleluja” obwieszczającym Zmartwychwstanie Chrystusa.

Wielka Niedziela

Niedzielne celebracje są kontynuacją obwieszczania przez Kościół radości płynącej ze Zmartwychwstania Chrystusa, Jego zwycięstwa nad śmiercią i grzechem, które dokonało się poprzedniej nocy.

W czasie tych świętych dni możemy krok za krokiem pójść za Jezusem i razem z nim przeżyć jego Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie, oraz odkryć, że Jego śmierć

rodzi dla nas życie. Pamiętajmy więc, by tak zaplanować swój czas, aby te najważniejsze dni przeżyć w Bożej obecności.

Ks. Paweł Sikora

Drodzy Parafianie!

Radosne bicie dzwonów w naszych kościołach obwieściło zbawienną wieść: Po dniach cierpienia, męki i śmierci na krzyżu, po dniach złożenia w grobie, Chrystus powstał, jaśniejący blaskiem chwały. Przekonali się o tym świadkowie: niewiasty, które pierwsze ujrzały odsunięty od grobu kamień; Piotr, który wszedł do wnętrza i zobaczył leżące płótna oraz chustę; Apostołowie zgromadzeni w Wieczerniku; uczniowie, ci w drodze do Emaus, jak i ci nad Jeziorem Tyberiadzkim. Przekonujemy się o tym i my za każdym razem, kiedy we wspólnocie braterskiej, jako Jego Kościół, gromadzimy się na sprawowanie Eucharystii. Odnajdujemy w Nim bowiem dziś Tę samą, żywą Miłość, która dwa tysiące lat temu otworzyła grób i rozerwała pieczęcie, która wybiegła na świat, by głosić nowe życie.

Życzymy, aby Zmartwychwstały Chrystus wniósł w rozmaite sytuacje, które Was spotykają w życiu: radość i pokój oraz pewność, że On jest jedyną nadzieją człowieka.

Wasi Duszpasterze

Tajemnicze obiekty latające nad Gminą Iwierzycę

1. UFO jako zjawisko niemal powszechne?

Każdy z nas zetknął się z zjawiskami określanymi mianem „nieznanego”, czy „niewytłumaczalnego”. Głównie odbywa się to za przyczyną programów telewizyjnych i dostępnej literatury, a tylko nieliczni stają się bezpośrednimi świadkami tajemniczych zdarzeń, które często nie znajdują satysfakcjonującego wyjaśnienia. Jako osoba zajmująca się aspektem „nieznanego” w przeciągu 20 lat zetknąłem się z bardzo wieloma zjawiskami określanymi mianem UFO, które miały miejsce na terenie Podkarpacia. Przypomnę tylko, że skrót UFO wywodzi się od angielskich słów (Unidentified Flying Object) co oznacza w przełożeniu na język polski Niezidentyfikowane Obiekty Lotnicze. Kontaktowałem się z osobami, którzy twierdzili, że obserwowali niezwykle obiekty, tajemnicze świetlne zjawiska, a nawet postacie. Świadkami były generalnie osoby ze wszystkich warstw społecznych poczynając, od nauczycieli, pilotów, skończywszy na kierowcach, czy rolnikach którzy często nie wierzyli w takie historie i traktowali je z przymrużeniem oka. Z reguły były to szczerze i wiarygodne osoby, nie szukające sensacji i rozgłosu wokół siebie. Ich świadomość uległa zmianie w momencie zetknięcia się oko w oko z niezwykle zjawiskami. Jako badacz terenowy zgromadziłem głównie z Podkarpacia setki różnych obserwacji w tym tzw. Bliskich Spotkań z UFO, które opisałem w mojej książce „UFO nad Podkarpaciem” wyd. Poligraf 2015. Książka zawiera opis zdarzeń z lat 1892-2015; nie tylko obserwacji jakie miały miejsce na Rzeszowszczyźnie, Bieszczadach, okolicach Ropczyc czy innych miejscach, ale także relacje pochodzące od mieszkańców Gminy Iwierzycę, którzy przekazywali mi swoje uwagi i spostrzeżenia, dokładając kolejną cegiełkę w poznaniu tajemniczego zjawiska UFO i innych pokrewnych o naturze paranormalnej czy parapsychicznej.

2. „Nieznane” w kontaktach z mieszkańcami Nockowej

Czytelników Wiadomości Iwierzycy, chciałbym pokrótce zapoznać z najciekawszymi relacjami z jakimi zetknąłem się w Gminie Iwierzycę, a kilka z nich szczegółowo opisałem w mojej książce. W 2003 roku nieżyjący już Pan Bronisław Róg, przekazał mi niezwykle informację o zdarzeniu, które miało mieć miejsce 9 sierpnia 1988 roku. Świadkami była pew-

na rodzina mieszkająca w Nockowej, która przeżyła w nocy, coś, co można jedynie zobaczyć w filmach, w rodzaju Archiwum X. Małżeństwo wraz z córkami wracało do domu wozem z prac polowych, panował już półmrok. Mama córek, zwróciła uwagę pozostałym członkom rodziny na dziwne światło na niebie. Były to nisko lecące obiekty w kształcie dwóch połączonych czerwonych owali. Do gospodarstwa dojechali po kilku minutach i po wykonaniu kilku czynności udali się do domu. W międzyczasie na dworze zrobiło się zupełnie ciemno. Po kilku chwilach cała pobliska okolica została „zalaną” jasno białym światłem. Ojciec rodziny twierdzi wręcz, że jasność była tak wielka, iż można było spokojnie dostrzec igłę na podłodze. Po wyjściu całą rodziną i stając przy drodze biegnącej kilka metrów od domu, dostrzegli niezwykle widok białych kul unoszących się w różnych kierunkach. Kule znajdowały się w dwóch grupach po trzy w każdej. Po chwili sąsiad zwrócił uwagę na inne dziwne zjawisko. Był to olbrzymi pomarańczowo – czerwony trójkąt unoszący się w kierunku północno-wschodnim w odległości około 3 kilometrów, który wznosił się i opadał po czym zniknął. Po kilkunastu minutach napięcie wśród obserwatorów wzrosło, gdy dostrzegli, że gospodarstwo sąsiada znajdująca się w odległości około 300 metrów „zaczyna się palić”. Pan K. postanowił jak najszybciej udać się w tamto miejsce. Zabrał dwie córki w wieku 16 i 14 lat, które chciały zobaczyć pożar, motorem marki WSK. Po kilku minutach jazdy polnymi drogami dotarł w pobliże stodoły stwierdzając, że żadnego pożaru nie ma i wszystko jest w porządku za wyjątkiem światła unoszących się nad polami, które się dziwnie poruszały. Po dojechaniu na wzniesienie, z którego rozpościera się piękny widok na okoliczne tereny pan K. wyłączył silnik motoru i razem z córkami zszedł z niego obserwując obiekty. Dookoła panowała zupełna cisza a świadkowie przez kilkanaście sekund obserwowali dziwne zjawiska. Nagle jedna z córek, chwytając ojca za koszulę zaczęła krzyczeć: „*Matko Boska tato! Zielone ludzie w tym kierunku tam od Rzeszowa!*”. Z kierunku południowego w ciszy przemieszczał się w stronę świadków potężny świetlisty ekran, który zatrzymał się około 200 metrów od przerażonych obserwatorów. Na ekranie pojawiły się dwie wysokie o zielonej barwie istoty, które miały na sobie coś jak „zbroja”, a głowy trójkątne. Zjawisko zmieniło natychmiastowo swoją formę, przybierając raz trójkąt, prostokąt i koło. W trakcie przemian pojawiało się mniej lub więcej postaci, niektóre miały wyciągnięte w kie-

runku świadków dłonie. Córki wpadły w panikę i płacz, dlatego chciały opuścić wzniesienie, jednakże motor odmówił posłuszeństwa, udało się to po dłuższej chwili kiedy córki pchały motor z ojcem. Dziwne zjawisko tajemniczo zniknęło jak wyłączone światło. Inny mieszkaniec Będzienia także zauważył tej samej nocy kule nad polami, które opisał dla gazety Nowiny. 16 lat później, w miejscu, z którego przemieszczał się jasny ekran, 9 sierpnia 2004 roku odkryto na wzniesieniu dwa kilkumetrowe kręgi w zbożu połączone korytarzem, które wyglądały niezwykle mistycznie i do dziś nie wiadomo kto je stworzył. Okolice, w której doszło do spektakularnych zdarzeń, jest owiana różnymi legendami, które wiążą się z utratą orientacji ludzi, błędzeniem lub słyszeniem iluzorycznej muzyki, powodującej dziwny trans, w który wpadł pewien rolnik przed II wojną, co jest analogiczne z dawnym folklorem, który mówi o demonicznych wilach, południcach, mamunach, czy latawcach. Podobne historie związane ze świetlistymi kulami, nad polami zebrałem kilka km, dalej od Nockowej w Zgłobniu.

3. UFO nad pagórkami Bystrzycy i Wiśniowej

Przenieśmy się w inną część gminy, a dokładnie do Bystrzycy. W środku lata 1972 roku nastoletni wówczas świadek wybrał się ok. godziny 20:00 na pastwisko po krowę. Był upalny dzień, słońce schowało się za pobliskim lasem, przez co w jego obrębie było znacznie ciemniej. Pan Jan udał się polną drogą wchodząc na niewielkie wzniesienie, którego obecnie już nie ma. Do lasu pozostało mu jakieś 50 m., gdy jego oczom ukazał się niesamowity widok. Jakies 30 m. od niego tkwiła nieruchomo tuż nad ścierniskiem ogromna około 6 metrowa czerwona ognista kula. Chłopiec stanął jak „wryty” obserwując dziwny twór przez około 10-15 sekund, po czym bardzo przestraszony uciekł w kierunku domu. W lipcu 2009 roku inny mieszkaniec Bystrzycy zauważył nad lasem poruszającą się białą kulę światła, która szybko schowała się za drzewami. Wiśniowa również owiana jest tajemniczymi historiami, które mogą być zaliczone do grupy zjawisk paranormalnych. Starsza mieszkanka pamięta historię związaną z pewnym zdarzeniem, którego świadkiem była jej krewna, było to jeszcze przed II wojną, miała wracać w dzień od sąsiadki, kiedy niespodziewanie znalazła się 2 km dalej kompletnie zdezorientowana, mówiła tylko, że „*coś ją poniosło w powietrzu*” – było to dla niej nie-

pojęte. Podobne konotacje możemy znaleźć w dawnym folklorze polskim, mówiące o demonach i innych istotach, które miały porwać ludzi i pozostawiać w różnych miejscach. W Wiśniowej zetknąłem się z przypadkami zjaw, które miały być widywane w okolicy rzeki Bysrzyca, a także czegoś co można nazwać „predatorem”, który na początku lat 90 miał być widywany jako półprzeźroczysta zgarbiona istota, pojawiająca się na dachu stodoły i wchodząca na pobliskie drzewo, po czym zniknęła.

4. Diabelski kamień w Iwierzycach

W Gminie Iwierzycy znajduje się tzw. diabelski kamień, z którym wiążą się diabelskie legendy, mówiące o tym jak diabeł chciał zniszczyć Kościół w Nockowej. Kamień leży w Iwierzyckim lesie zwanym Przylaskiem niedaleko granicy z Zagorzycami, ma wymiary 3,3 m x 1,75 m x 1 m. Od 1980 roku jest pomnikiem przyrody i warto by było to miejsce w gminie szczególnie rozreklamować pod względem turystycznym, ponieważ najbliższy diabelski kamień znajduje się w Folszu koło Jasła. Kamienie diabelskie lub święte, od wieków są owiane tajemnicami, miano widywać w ich okolicy dziwne światła, postacie i inne mistyczne zjawiska. Nie wykluczone, że tego typu kamienie są związane z tzw. *Ley lines*, rodzajem energetycznego systemu na całej planecie, które wnikiwie bada Paul Devereux. Czy w okolicy Iwierzyckiego Diabelskiego Kamienia rzeczywiście widywano niezwykle zjawiska? Moje archiwum wyraźnie wskazuje, że tak. Trzech mieszkańców Wiśniowej w połowie lat 70 XX wieku, wracając z prac polowych zauważyło wieczorem w kierunku północnym, nad wzniesieniami czerwoną kulę światła która wznosiła się i opadała, po

czym zniknęła. Kierunek obserwacji wskazuje na okolicę lasów z kamieniem. Wiercano połowa lat 90 XX wieku – obserwacja w porze zimowej dużej czerwonej kuli światła tkwiącej nad lasem w którym znajduje się kamień. Z sąsiedniej miejscowości Zagorzyce w 2001 roku, zauważono w kwietniu o poranku, w okolicy milenijnego krzyża, zagadkowe zjawisko w postaci dużego, czerwonego, nieregularnego owalu, który powoli wznosił się w górę, a z jego wydłużonego końca, wyleciał ciemny niezidentyfikowany obiekt. Tajemnicze zjawisko pojawiło się około 1,5 km od diabelskiego kamienia. Te i inne relacje bezpośrednich świadków znajdziecie Państwo w mojej książce, zilustrowanej rysunkami oraz zdjęciami.

5. Próba racjonalnego podsumowania

Czy zjawiska i obiekty, które zauważyli świadkowie, były pochodzenia pozaziem-

skiego bądź innymi zjawiskami? Moja opinia w książce wyraźnie wskazuje, że analiza fenomenu UFO, paradoksalnie nie ma związku z cywilizacjami z innych planet, badania ufologów od 1970 r. w mojej i nie tylko mojej ocenie poszły w błędnym kierunku, społeczeństwo chętnie przyjmuje formę wyjaśnienia UFO jako odwiedzin kosmitów, co nie jest jednak do końca prawdą. Siła za jaką ukrywa się UFO jest niezwykła i ma wiele масек, jest nie tylko zjawiskiem fizycznym, ale w dużej mierze quasi fizycznym, wpływającym w czasie bliskich spotkań na świadomość i psychikę świadków, często zastępując ją iluzoryczną rzeczywistością, która bardziej pasuje do parafizyki nawet aspektów okultystycznych niż odwiedzin z Kosmosu. Tego typu świadectwa znajdują konotacje wieki wstecz, sugerując, że na Ziemi, funkcjonuje jakaś parafizyczna rzeczywistość, która niczym matrix wpływa i wywiera na nas wpływ, pojawiając się od najdawniejszych czasów w postaci diabłów, aniołów, przeróżnych chochlików, zjawisk świetlnych, a współcześnie spodków i futurystycznych trójkątów, które są związane z kosmitami. Zjawisko transformuje się i dopasowuje do pewnych epok i rozwoju świadomości w danym okresie, jednakże nie dąży do otwartego kontaktu, zachowuje się często absurdalnie niczym ekshibicjonista. Czytelnicy, którzy chcieliby podzielić się swoimi spostrzeżeniami lub przekazać swoje relacje proszeni są o kontakt z autorem na arekmiazga@gamil.com (tel. 694134311), wszystkim zapewniam anonimowość.

Arkadiusz Miazga

Autor artykułu Arkadiusz Miazga (od urodzenia mieszkaniec Ropczyc) jest między innymi twórcą bestselleru ufologicznego pt. „UFO nad Podkarpaciem”, którego okładkę reprodukujemy wyżej.

Książka dostępna jest do wypożyczenia w Gminnej Bibliotece Publicznej w Iwierzycach. Zapraszamy do lektury.

Wiosenne dylematy

Chociaż już dziś wiosną nie mamy dylematu – nowalijki jeść, czy nie? Bo kolorowa oferta, na którą składają się kopek, rzeżucha, rzodkiewka, szczypiorek, pomidory, ogórki, szpinak, sałata czy młode marchewki lub ziemniaki kusi nas praktycznie przez cały rok. Ale gdy nadchodzi wiosna czujemy taką potrzebę – skusić się na młodziutkie, pięknie wyglądające warzywa? I tu rodzą się wątpliwości, czy może lepiej nie szaleć i zaczekać? Ogólnie wiadomo, że nowalijki dojrzewają w szklarniach i są sztucznie „dokarmiane” – oczywiście chodzi tu o nawozy. I to właściwie jest ich największym minusem. Jednak od czasu do czasu zjeść można kupowane nowalijki. Uważać należy co kupujemy.

Starajmy się wprawdzie spożywać nowalijki, które rosną nad ziemią – ogórki, kopek, szczypiorek, botwinę. Dlaczego? Ponieważ, najwięcej nawozów i środków ochrony roślin przyspieszających wzrost kumuluje się pod skórą warzyw korzeniowych np. korzeniu marchewki, buraka czy rzodkiewce. Przy wyborze nowalijek oceniamy dokładnie ich walory zewnętrzne, nie sugerujemy się ich pierwszym widokiem. Upewnijmy się, skąd pochodzą i pamiętajmy, że najlepsze są te z upraw ekologicznych, w których używa się naturalnego nawozu, czyli kompostu. Wczesną wiosną warto także spożywać warzywa importowane z ciepłych krajów, które rosną tam przez cały rok. np. pomidory czy pa-

pyki hiszpańskie ale rzeżuszkę lub szczy-pior, a nawet rzodkiew można samemu hodować chociażby w doniczce. Tak więc naprawdę to siejcie nowalijki – wyjdzie to na pewno tylko na zdrowie. Próbując nowalijki pamiętajmy też o tym, że mają mnóstwo zalet. I tak:

Rzodkiewka – zawiera dosyć dużo białka, cukrów i soli mineralnych, ale niewiele witamin. Podobnie jak inne warzywa z rodziny krzyżowych, zawiera indole, aktywne antyutleniacze przeciwdziałające niszczącemu działaniu wolnych rodników (są antyrakowe). Ostry smak nadają jej olejki eteryczne.

Botwinę – pobudza apetyt, jest bardzo dobrym źródłem kwasu foliowego i żelaza, które są niezbędne w procesach krwiotwórczych. Polecana kobietom

i dzieciom z anemią, osobom, które w okresie zimy dużo chorowały. Odkwasa organizm, oczyszcza z toksyn, a dodatkowo zawiera związki, które mają właściwości afrodyzyczne.

Młoda marchewka – zawiera przede wszystkim beta karoten, poprawia wzrok, nadaje skórze ładny, brzoskwiowy kolor. Wzmacnia skórę przed promieniami słonecznymi. Zawiera dużo wody, ale jednocześnie cukry proste, które nadają jej słodycz.

Cebula dymka + szczypiorek – pobudzają apetyt, dodają potrawom pikantnego smaku oraz aromatu. Szczypiorek słynie z ogromnych właściwości bakteriobójczych i wzmagających przemianę materii, zawiera m.in.: sód, potas, magnez, wapń, żelazo, fosfor, chlor, karoten oraz witaminy: B1, B2, C i kwas nikotynowy.

Ogórek – jest wyjątkowo niskokaloryczny, w 98% składa się z wody, więc, polecany przy wiosennych dietach odchudzających. Dodatkowo ogórki to dobre źródło potasu, które obniża ciśnienie.

Salata masłowa – zawiera dużo błonnika i mało kalorii. Polecana w dietach odchudzających, dodatkowo zawiera dużo wapnia (polecana osobom, które nie mogą pić mleka i jeść produktów nabiałowych). Salata swój kolor zawdzięcza chlorofilowi, który ma działanie bakteriobójcze, przyspiesza gojenie ran, chroni przed zakażeniami, pomaga pokonać infekcje.

Pomidor – to dobre źródło potasu (obniża ciśnienie krwi, reguluje pracę serca), likopenu, który jest antybakteryjny. Dodatkowo zawiera dużo wody, a w związku z tym jest mało kaloryczny (jeden pomidor to około 15 kcal). Pomidory mają też działanie zasadotwórcze tj. odkwaszają organizm (grozi nam to szczególnie, jeśli jemy za dużo mięsa i produktów nabiałowych).

Salatka z endywii, gruszki i ricotty

- 100 g endywii
 - ok. 100 g sezonowanej owczej ricotty
 - 1 gruszka
 - garść rodzynków
 - trochę listków bazylii
 - oliwa extra vergine
 - pieprz
- Oplukaną i wysuszoną endywię wrzucić do miski, wlać trochę oliwy i wymie-

szać. Następnie nałożyć porcje na talerze. Pokroić gruszkę w kostkę (usuwać gniazdo nasienne) i rozsytać na wierzchu endywii.

Salatkę posypać drobno pokruszonym serem, listkami bazylii i niewielką ilością rodzynków. Skropić oliwą i doprawić pieprzem.

Eugenia Strojny
Powiatowy Zespół Doradztwa
Rolniczego w Ropczycach

*Z okazji nadchodzących
Świąt Wielkanocnych
pragniemy życzyć wszystkim
obfitości na świątecznym stole,
smacznego jajka
oraz wiosennego nastroju
w rodzinnym gronie,
a przede wszystkim zdrowia
i pogody ducha.*

*Powiatowy Zespół Doradztwa
Rolniczego w Ropczycach*

IWIERZYCKA KRONIKA POLICYJNA

22 lutego 2017 r. na XXIII Sesji Rady Gminy Iwierzycze Komendant Komisariatu Policji w Sędziszowie Młp. podkom. Dariusz Kwaśniak przedstawił analizę stanu zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego na terenie gminy Iwierzycze za 2016 r.

Komisariat Policji w Sędziszowie Małopolskim w 2016 roku koncentrował się

przede wszystkim na ochronie bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymaniu bezpieczeństwa i porządku publicznego na terenie miasta i gminy Sędziszów Małopolski oraz gminy Iwierzycze.

Na koniec 2016 roku liczba etatów w Komisariacie Policji w Sędziszowie Małopolskim wynosiła 31 etatów.

Strukturę organizacyjną jednostki stanowią następujące zespoły: Zespół Dochodzeniowo-Śledczy, Zespół Operacyjno-Rozpoznawczy, Zespół Patrolowo-Interwencyjny i Zespół Dzielnicowych. Podległy służbowo teren został podzielony na dwa rejonów służbowe miejskie i pięć rejonów służbowych pozamiejskich, obsługiwane przez siedmiu dzielnicowych. Gminę Iwierzycze obejmuje:

- rejon nr XV miejscowości: Olchowa, Sielec, Iwierzycze, Wiercany, Nockowa, gdzie nadzór sprawuje dzielnicowy – st. sierż. Wojciech Tobiasz
- rejon nr XVII miejscowość Olimpów, Wiśniowa, Bystrzyca, Będzienica, gdzie nadzór sprawuje dzielnicowy – st. sierż. Piotr Szydło

W 2016 r. w Komisariacie Policji w Sędziszowie Małopolskim funkcjonariusze Zespołu Dochodzeniowo-Śledczego przeprowadzili łącznie 341 postępowań przygotowawczych, które zostały zakończone:

- Skierowaniem aktu oskarżenia: 129 postępowań,
- Umorzeniem wobec niewykrycia sprawcy: 56 postępowań,
- Umorzeniem z powodu braku znamion przestępstwa: 74 postępowań.
- Umorzeniem postępowań i stwierdzenia wykroczenia: 29 postępowań.

Ponadto przeprowadzono 115 czynności sprawdzających.

Ilość przestępstw w poszczególnych kategoriach odnotowanych na terenie gminy Iwierzycze przedstawia się to następująco:

Kategoria przestępstwa	Liczba przestępstw w 2015 roku	Liczba przestępstw w 2016 roku
Ogólnie	26	49
Przestępstwa kryminalne	13	35
Kradzież cudzej rzeczy	4	5
Kradzież z włamaniem	2	5
Rozbój, wymuszenie rozbójnicze	0	1
Przestępstwa gospodarcze	4	3
Przestępstwa narkotykowe	0	0
Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości	5	10

Analizując powyższe dane należy stwierdzić, że zagrożenie przestępczością kryminalną oraz ogólną na terenie gminy Iwierzycze uległo zwiększeniu porównując do roku poprzedniego, gdzie wskaźnik dynamiki odnotowanych przestępstw wynosi 188,5%, co w liczbach bezwzględnych oznacza o 23 przestępstw więcej niż w 2015 roku.

Osiągnięty został dobry wskaźnik wykrywalności, wynoszący za 2016 rok 84,0%, natomiast wskaźnik wykrycia w kategorii przestępstw kryminalnych wyniósł 83,13%.

W analizowanym okresie na terenie gminy Iwierzycze miało miejsce 4 wypadki drogowe, w których zginęła 1 osoba, a obrażeń ciała doznało 4 uczestników, prowadzono też czynności w sprawie odnotowanych 39 kolizji. Rozkład zdarzeń w ruchu drogowym na służbowo podległym terenie przedstawia się następująco:

Miejscowość	Liczba wypadków	Liczba zabitych	Liczba rannych	Liczba kolizji
Iwierzycze	1	1	1	7
Bystrzyca	1	0	1	3
Wiercany	0	0	0	4
Olimpów	0	0	0	2
Nockowa	0	0	0	4
Będzienica	0	0	0	1
Olchowa	2	0	2	9
Sielec	0	0	0	9
Wiśniowa	0	0	0	0
Razem	4	1	4	39

W 2016 r. ujawniono łącznie 3659 wykroczeń (3475 w 2015r.) W 584 przypadkach nałożono mandaty karne, sporządzono 166 wniosków o ukaranie do sądu. W 2667 przypadkach zastosowano pozakarne środki oddziaływania wychowawczego, jak np. pouczenie.

Ponadto w 2016 r. policjanci Komisariatu Policji w Sędziszowie Młp. zatrzymali:

- 223 dowodów rejestracyjnych,
- 30 praw jazdy – w tym 27 nietrzeźwym kierującym, 1 pod wpływem środków działających podobnie do alkoholu, 1 – z uwagi na wypadek drogowy

W całym analizowanym okresie 2016 roku sędziszowscy policjanci przeprowadzili łącznie 7916 interwencji (7040 interwencji 2015 roku).

Jeżeli chodzi o zagadnienie przeciwdziałania przemocy w rodzinie to w 2016 roku na terenie gminy Iwierzycze wszczęto 14 procedury „Niebieskiej Karty” w rodzinach uwiękanych przemocą w rodzinie.

Dane dotyczące liczby osób nietrzeźwych doprowadzonych do czasu wytrzeźwienia – ogółem 41 osób, w tym 21 nietrzeźwych zatrzymano w policyjnym Pomieszczeniu dla Osób Zatrzymanych natomiast 20 przewieziono do Izby Wytrzeźwień w Rzeszowie.

W związku z tym, że na terenie powiatu ropczycko-sędziszowskiego do czasu wytrzeźwienia zatrzymywanych jest rocznie około 300 osób, zdarzają się przypadki, że osoby nie mogą być osadzone w policyjnych Pomieszczeniach dla Osób Zatrzymanych KPP w Ropczycach, dlatego Komendant Powiatowy zwrócił się z prośbą do Burmistrzów i Wójtów o podpisanie umowy z Izbą Wytrzeźwień w Rze-

szowie. Wszystkie gminy z powiatu podpisały takie umowy:

- Gmina Ropczyce na kwotę – 10 000 zł,
- Gmina Sędziszów Młp. na kwotę – 4 940 zł,
- Gmina Ostrów na kwotę – 2 340 zł,
- Gmina Wielopole Skrzyńskie na kwotę – 1 820 zł,
- Gmina Iwierzycze na kwotę – 3 820 zł.

W 2016 roku na terenie gminy Iwierzycze zrealizowano szereg działań o charakterze prewencyjnym, prowadzonych na terenie całego powiatu ropczycko-sędziszowskiego, które miały na celu ograniczenie ilości przestępstw i skuteczne zapobieganie patologiom społecznym. Działania te w dużej mierze oparte były o realizację zadań wynikających z rządowego programu „Stop Patologiom – Razem Bezpieczniej”. Komisariat Policji w Sędziszowie Małopolskim uczestniczy również w programie „Bezpieczni seniorzy”. Celem tych działań jest podniesienie poziomu bezpieczeństwa osób w podeszłym wieku oraz ograniczenie skali przestępczości na szkodę osób starszych. Podczas spotkań z seniorami policjanci tłumaczą jak radzić sobie w sytuacjach trudnych, niekiedy groźnych dla życia, zdrowia lub godzących w posiadane mienie. Funkcjonariusze dążą również do zaangażowania osób starszych do dbania o bezpieczeństwo nie tylko własne, ale również pozostałych mieszkańców osiedla czy sąsiadów. Od 2011 roku funkcjonuje również program prewencyjny pod nazwą „Ostrożnie – pies” mający na celu zwiększenie świadomości właścicieli psów jeżeli chodzi o obowiązki z tym związane, a tym samym zmniejszenie liczby pogryzionych przez psy osób, a w szczególności dzieci. W 2012 roku rozpoczęto realizację programu „Ograniczyć wandalizm” mający za zadanie przeciwdziałanie niszczenia mienia, zarówno publicznego jak i prywatnego, zmniejszenie przypadków tzw. „graffiti” i zwiększenie świadomości społecznej, że są to czyny zabronione.

asp. Dominika Kopec

**Zdrowych i spokojnych
Świąt Wielkanocnych,
smacznego święconego jajka
i udanego śmigusa-dyngusa
życzą
Policjanci z Gminy Iwierzycze**

**Franciszek Batory -
brat zamordowanego
przez komunistów
członka IV Zarządu
WiN Józefa Batorego**

Laureaci w kategorii szkół ponadgimnazjalnych i gimnazjalnych

Zawsze wierni

**Zdjęcie grupowe
na zakończenie turnieju**

**Marcin Pokusa ze Ślęmienia k. Żywca wraz z ZPiT Wiercany na Wieczorze
Kolęd i Pastoralek**

Nocny zimowy spacer (podczas zgrupowania w Głobikowej)

Zwycięzcy Konkursu Szopek Bożonarodzeniowych

Pierwsze urodziny WierCantusa

Spotkanie Opłatkowe w Wiercanach

**Cecylia Kościak odbiera
wylosowaną książkę z rąk
wójta Bogusława Muchy**

**Najstarsi Seniorzy 2017 - Stanisław
Worek z Nockowej (1929) Maria Ochał
z Olimpowa (1928) Franciszek Ochał
z Olimpowa (1929)**

Zespół ZIOMKI z Woli Zgłobieńskiej

**Z kotylionami tancerze Dnia Seniora 2017
Janina i Czesław Orzech z Sielca
w towarzystwie Stanisławy i Franciszka
Gnacek**

**Lalka z porcelany w wyk.
zespołu Impuls**

ZPIT WIERCANY

25 spotkanie seniorów w Gminie Iwierzycy